

JOUKKO
JULKAISIJA

426781 000 000 000251
HUUHTANEN REIJO

PALLASTUNTURINKJ 5B7
01280 VANTAA

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY
N:o 2 MAALISKUU 1985

Kevät-trial ja museoajelu

Tuusniemelle 4.—5.5.1985

Tervetuloa Rautalamille Korpijärven Leirintäalueelle kilpaillemaan huumorimielellä jo kolmannen kerran kerhon Trial-mestaruudesta. Kilpailukaluston tähän tilaisuuteen lainaa T. Välisalo Ky. Espoosta, joten omalla katupyörällä ei jaksoille tarvitse lähteä. Ohjelma Korpijärvellä on seuraava:

Lauantaina 4.5.

klo 11—13 majoitusjärjestelyt
kilpailuun ilmoittautuminen
aterioita kohtuuh. ostettavissa

klo 13—18 Trial-kilpailu

klo 18—21 saunomiset

klo 21—23 iltanuotio sekä palkintojen jako

klo 23— yöunet

Sunnuntaina 5.5.

klo 8—9.30 aamutoimet

klo 9.30 lähtö Tuusniemelle

klo 12— opastettu tutustuminen

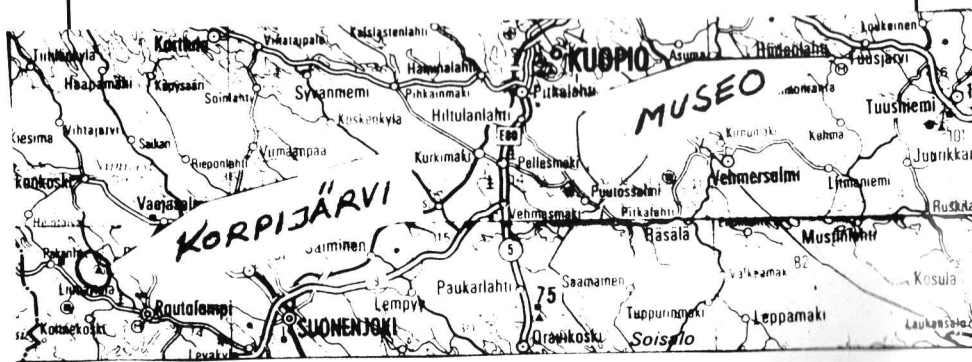
Mekaanisen Musiikin museoon

Hyvä Kerholainen! Maksat tästä kaikesta huikeat 15.00 mk/henkilö ja saat sillä rahalla: vuodepaikan sisämajoituksessa tai teltpaikan, vuoteita noin 80, kilpailukaluston käytön, saunomiset sekä sisäänkäynnin museoon.

PS. Voit myös tulla sunnuntaina puoleenpäivään mennessä suoraan museolle, sisäänkäynti Kerholaisilta 5.00 mk/henkilö.

Olkaa Tervetulleet.

Rauni ja Pekka

N:o 2 maaliskuu 1985. 16. vuosikerta.

Ilmestyy: tammi-, maaliskuu-, touko-, heinä-, syys- ja marraskuussa.

Julkaisija: MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.

Jaetaan ilmaiseksi kaikille Moottoripyöräkerho 69 r.y.:n jäsenille.

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.:n hallitus

Puheenjohtaja

Jaakko Laurila
Lentäjätie 3 F 34
03100 Nummela
Puh. t. 90-537011
k. 913-21723

Varapuheenjohtaja

Matti Lehto
Välimäenkatu 13 A 14
37100 Nokia

Sihteeri

Jäsenasiat
Hanna Kinnunen
Koudantie 15 B
00760 Helsinki
Puh. 90-381373

Kassanhoitaja

Merkit
Pekka Voutilainen
Palovartiantie 6 A 5
45100 Kouvola 10
Puh. 951-11104 ilt.

Kerhoisäntä

Pertti Saarenheimo
Ruskeamäki
35100 Orivesi as.
Puh. 935-57245 ilt.

Varajäsenet

Guy Wikström (NMR)
Virkatie 2
01510 Vantaa 51

Keijo Lumme (EAK)

Parontie 1 B 14,
31600 Jokioinen

Aki Oura

Viipurink. 7 C 30
00510 HKI 51

Jouni Valkeejärvi

Satamatie 1
35700 Vilppula

Päätoimittaja

Aimo Turunen
Tornipolku 11 A 28
06400 Porvoo 40
Puh. 915-155 588

Toimittajat

Eero Mikkola
36160 Siitama

Taavi Hiltunen
Keskustie 52 B 5
35300 Orivesi

Jussi Pursiainen
Paarnoori
28680 Pori 68

Kerhon postisiirtotili

numero on KO 426 781-0

Pankki:

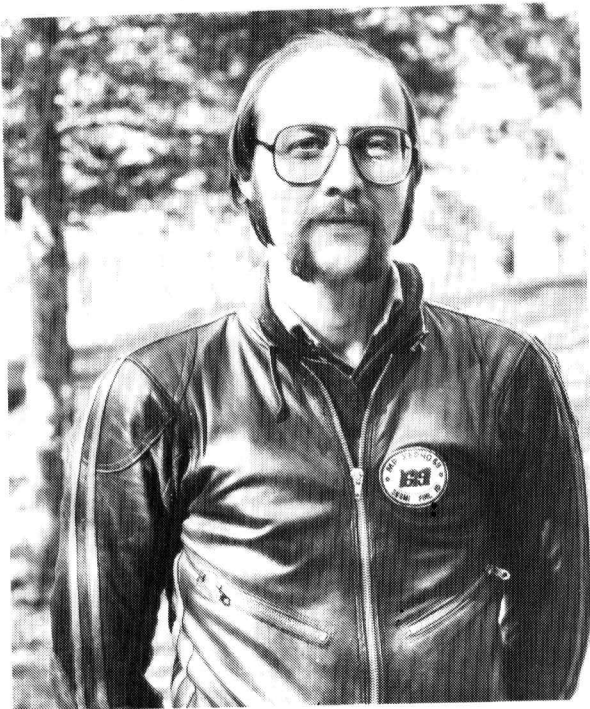
SYP Kouvola Kauppatori
Tili n:o 233221-323

Porvoo 1985 — Oy Uusimaa

Motoristin

seuraava, toukokuun numero ilmestyy toukokuun loppupuoliskolla. Kyseiseen numeroon tarkoitettun aineiston tulee olla toimittajalla 02.05.1985 mennessä.

Puheenjohtajan palsta

Periaate ja käytäntö

Lähes päivittäin törmäämme eri yhteyksissä periaatteisiin ja kuulemme, kuinka kulloinkin kyseessä olevat asiat

toimivat periaatteessa näin, mutta käytännössä näin. Tai että asia on periaatteessa selvä, mutta . . . Tai uutta edistyksestä asiaa ajaessamme törmäämme viimeistään periaatteisiin, jotka romuttavat kehityksen kulun. Jos mikään asia ei toimi periaatteessa, vaan ainoastaan käytännössä ja aina periaatteesta poikkeavalla tavalla, niin miksi tarvitaan periaatteita? Jos minusta sanottaisiin, että siinäpä vasta periaatteiden mies, niin kymmenen vuotta sitten olisin ottanut sen kohteliaisuutena, ja ollut ylpeä mahdollisista periaatteistani. Tänään olen ymmärtäväni, että se tarkoittaa joustamatonta, byrokraattista, kankeaa, toimimatonta, itsepäistä ja omahyväistä.

Kun kuulen sanan 'käytäntö' samais-tans sen käytännöllisyyteen, joustavuuteen, toimivuuteen, ymmärrettävyyteen ja helppoon hallittavuuteen. Käytäntö johtaa tulokseen.

Kun Suomen Moottoriliitto sanoo, että heidän periaatteenaan on, että

Kontiossa 1985

Vakiintuneen tavan mukaan myydään rallipaikalla kerhon tunnuksin varustettuja T-paitoja, collegepaitoja sekä muita perinteisiä Kontio-merkkejä. Kontiokutsut postitetaan jäsenmaksunsa maksaneille toukokuun alussa.

PS. Jos mahdollista, ota Kontiomatkalle perjantai tai maanantai vapaaksi, tai mikä parasta, ota molemmat, näin matkaten ei kiire reissua pilaa.

MP-näyttelyyn osallistuvat ensisijaisesti SML:on kuuluvat kerhot, tarkoittaa se sitä, että käytännössä Liittoon kuulumattomat ovat ei-toivottuja. Periaate -sanan merkitys saa vahvistusta. Kun matkamotoristit saavat SML:ssa siinä määrin jalansijaa, että heillä alkaa olla periaatteessa äänivaltaa, niin käytännössä se vaimennettiin sääntömuutoksella.

Kun MP-69 käytäntönä on ollut ja on yhä tarjota suomalaiselle matkamotoristille vapaa mahdollisuus valita kilpailupainotteisen ja matkailupainotteisen järjestön välillä, on käytäntö myös toteutunut. MP-69 toteuttaa käytännössä koko moottoripyöräilyä edesauttavaa yhteistyöhakuista pitkän tähtäimen kehittämissuunnitelmaa moottoripyöräilyn arvon nostamiseksi sille kuuluvaan asemaan. Tunneimme myös siinä määrin tervettä ylpeyttä harrastuksestamme, että meidän ei tarvitse kerjätä mitään.

Arvoisat jäsenet, MP-69 on vapaas- ja itsenäisessä Suomessa toimiva vapaa ja itsenäinen kerho. Olkaamme ylpeitä siitä!

ON OIKEIN

antaa vanhukselle aikaa tien ylitykseen

Seitsemäs talviralli ja pakkasta -34

Suomen urheilullinen kansa kirjaa mielellään ennätys-
siä, miksipä ei motoristeilla olisi syytä samaan. Viimevuoden Taavetin talviralli kirjasi lumenpaljouden ennätysten. Tänä vuonna perjantai-illan 24 ja sunnuntaiyön 34 miinus-
astetta edustaa sellaista ennätystä, jota tuskin kukaan
motoristi toivoo tulevien talvirallien rikkovan. ”Niin on
kuin jäitä polttas” tuumaili eräs osanottajista, mutta rallin
tunnelma ei jäänyt, se pysyi lämpimänä.

Nastolan kunnan leirikeskukseksi muunnettu Luhtaanmaan syrjäkylän entinen kansakoulu sijaitsee komean järvimaiseman tuntumassa. Kerhomme perherallien pitopaikkana se jo monille on tuttu. Yhä suuremmaksi paisuvan talvirallin tämän paikan kapasiteetti hädin tuskin kesti, mutta kesti kuitenkin, vaikka sähköroppujakin paloi laatikkokaupalla. Järjestelyporukan vetäjinä oli kokeneita motoristeja. Pääisäntänä Saloniemen Eki, muina senioreina mm. Tonttila, Sani, Virtasen veljekset, Rinkinen, Meitsalo ja nuorekasta kipinäykköporukkaa viluntorjuntaan, yhteensä toimihenkilöitä kolmisenkymmentä. Vastaanottajina toimivat kerhoisi ja Ahosen Markku. Voutilaisten kerhomerkkimyynti oli taivasalla teltan ovella. Ilmeisen kylmää ”torikauppaa”, mutta ei ainaakaan hyttyset kiusanneet kuten Kontio-ralleissa.

Noin kolmannes osanottajista saapui perjantai-iltana tai yöllä -24 asteen viileydessä. Yön aikana ajoivat 11 tunnissa Suomen pitkämatkaisimmat Raahesta ja Pyhäjoelta. Lauantaina pakkainen ei lauhtunut päivälläkään. Silloin saapuvat ajoivat kiristyvässä pakkases-
sa, viimeiset illalla tulleet jo kokivat -27. Mutta ennako-ilmoittautuneet todella tulivat, ja ne muutamat jotka eivät tulleet saattoivat olla estyneitä muista todellisista syistä eikä pakkases-
ta. Kun ilman ennakoilmoitusta saapui parikymmentä suomalaista ja 10 ulkomaista, tämä kiristi keittiön huolto-

Risto Virtanen teki Talviralli -85 tunnukseksi sellaisen jääveistoksen, että se varmasti muistetaan. Hieno idea kerta-
kaikkiaan. Onhan se aina tiedetty, että monen karskin motoristin pinnan alla on hiven herkkää taiteilijaa ja mielikuvituksen alkuvoimaa.

puolta, kun lisäksi vaikeiden olosuhteiden vuoksi tarvittiin vahvuuteen enemmän huoltoporukkaakin kuin normaalitalven olosuhteissa. Rallin vahvuudeksi tuli 130 suomalaista, 20 ulkolaisista motoristia ja 30 toimitsijaa, eli 180 henkeä.

Suomen armeijakin esiintyi talvirallisissa paitsi telttojen vuokraajana, myös kaluston esittelijänä. Isolla kuorma-autolla tuotiin lumikelkka isoine rekineen, ja pari armeijan lähettipörää. Ryhmän johtajana oli väepeli Erkki Tonttila, mm. moniin Päijänneajoihin osallistunut motoristi. Hän kertoi että jokaisesta ikäluokasta koulutetaan moottoripyörälähetettä, jotka pystyvät ajamaan kaikenlaisissa maasto- ja olosuhteissa. Koulutus kestää 2 viikkoa, siitä annetaan erikoisajokortti. Mp-koulutus on keskitetty annettavaksi Parolan panssariyrykmentissä.

Lämpimän etelän motoristit talvirallin purevan pakkasen koettelemuksessa.

Vanhat uskolliset

Talvirallin kantaporukka vakiintui vuosi vuodelta yhä uskollisemmaksi, eikä lumen paljous eikä pakkasen kiireys ole esteenä. Harrastuksen elävyyden ja jatkuvuuden takeena on nuorten motoristien osuus, joka myös vastaa rallin kasvuprosenteista. Suomen talvirallin ikäjakautuma on varsin paljon nuorekkaampi kuin Norjan Kristallin, jossa yli 50 v osuus on suuri ja sivuvaunut enemmistönä. Kerhomme voi olla tyytyväinen myös siihen, että Scandinaavisista ystävistämme on tullut talvirallin vakikävijöitä. Viime vuonna ”sisäänajon suorittaneista norjalaisista saapui jälleen kantajoukko, puhumattakaan lähinaapureistamme Ruotsista. Suomalaisveri tietysti vaikuttaa Hort-

tanen veljeksissä ja Komulaisessa, mutta myös Harry Johansson on uskollisesti mukana vuodesta vuoteen. 55-vuotiaan Harryn nuorekkaan aktiviteetin osoituksena on myös se, että eräs hänen harrastuksistaan on drag-ajo.

Talvirallin neljä saksalaismotoristia ainakin toimittajan tietämän mukaan olivat ensikertalaisia, mutta fiilis oli heillä hyvä ja arktisen talven asettama haaste kesti. Tuntuipa olevan seläistä henkeä pojissa, että tullaan talviralliin toistekin.

Uljaasti Espanjasta ja Hollanista.

Melkoinen uhkaretki tuntemattomaan, hyiseen Pohjolaan oli niillä Bar-

Riihimäkeläisen Pertti Peltuen tyylikäs Jawa-sivuvaunu palvelee moitteettomasti niin kesä- kuin talvimatkat. Avaruusan materiaalia oleva suoja-puku, silikoni-alumiinisekoitetta, on saavuttamassa yhä useamman talvimotoristin suosion. Hintaa puvulla on tonnin verran, mutta kestävyys taattu.

celonan seudun motoristikaveruksilla, jotka suuntasivat ensin Hollantiin ja sitten sieltä Finjetillä Suomen pakkaasiin. Heidän matkansa sytykkeenä oli suomalaistuneen lääkäri-motoristi-Micuelin artikkeli Taavetin Talvirallisista espanjalaisessa motorismilehdessä. Kolmanneksi he saivat hollantilaisen ystävänsä Nicon, joka oli 5 vuotta työskennellyt Espanjassa. Ottivat yhteyttä Voutilaisiin, saivat infoa ja niin talvirallimatka tuli tosi. Vaikka kuluva talvi näytti ennätysmäisen pahoja tapojaan niin Espanjassa kuin Hollannissa,

tuskin pojat tajusivat, minkälainen on Suomen -25-35 asteen pakkanen ja moottoripyörällä ajo siinä. Muu varustetaso oli siedettävä, mutta heikot käsi-neet muodostuivat pahimmaksi pulmaksi. (Paluumatkalla heillä sitten olikin suomalaiset ajokäsi-neet). Hollannin Nico oli niin talvirallihenkeä täynnä, että lupasi tulla ensi talvena ja kirjoittaa sellaisen matkastoorin nyt kokemastaan että vähintään 20 hollantilaista on mukana ensi talvena. Kun toimittaja ja Tonttila tätä väitettä hiukan epäili, poika sanoi: - kyllä meiltä sen

verran tämän lajin hulluja löytyy, matkan kalleus paremminkin on useimmille este kuin pelko Suomen talvesta.

Toimittajalla kun oli tiettyä lukkarinrakkautta Hollantia kohtaan, jossa ei ole päässyt käymään muutama vuoteen, oli mukava jututtaa Nicoa. Moottoripyöräilyyn liittyvää oli hänen kertomuksensa motoristien mahtavasta protestista, kun hallitus kaavaili moottoripyörille 20 % luksusveroa. Motoristit täyttivät Utrechtiin-Haagin välisen valtatie: 70 km moottoripyöriä

tien täytteenä ja muun liikenteen estäjänä. Hallitus säikähti niin paljon että ainakin tässä vaiheessa vero on 10 %. Hollannissa on huolestuttavien tapaturmatilastojen vuoksi keskustelua myös rajoituksista, ettei nuori kuljettaja heti voisi ajaa isoa pyörää. Tällä kertaa 18-vuotiaalta vaaditaan 8 kuukauden ajokoulutusjakso ja sen jälkeen saa ajaa niin suurta pyörää kuin haluaa. Pyörävuokuksesta Nico kertoi, että bonukset tulevat iän myötä ja vuokutusmaksut ovat siinä tonnin ja kah-

Kotkan Brotowayn nuorekasta porukkaa, viime vuonna isäntinä, nyt osanottajina. Jorjki Karppinen, kolmas vasemmalta oli valmistanut kätevät rannesuojukset vanhan pusakan teddyvuorista. Polvisuojuksetkin olivat olleet muuten hyvät, mutta liian kankeat. Marjo Mikkola, 5:s vas, koki rallin sinnikkäästi kainalokepein varustettuna.

Melkoisen jännittäviä joskin hupaisiakin tilanteita tarjosi 'kuutamohiitkilpailut' lauantai-iltana.

den välillä Suomen rahassa mitaten. Kaikenvaravakuutusta ei siellä myönnetä. Nico oli niin innostunut Suomesta, että haluaisi suomalaisten motoristien poikkeavan, kun ajavat Hollannissa. Hän asuu Philipsin kaupungin Eindhovenin tuntumassa. Paikkakunnan postiosoite on 5525 A.P. Duizel ja katu on Smitseind 20. Nico Kuipers on kiertelevä myyntimies, mutta yleensä ajaa aina illaksi kotiin. Teknisille motoristeille Eindhoven olisi kiinnostava paikka poiketa, koska siellä on Philipsin luoma tekniikan näyttely Evoluon, siinä historian ohella luodataan myös tulevaisuuden mahdollisuuksiin. Näytelyrakennus on jo ihme sinänsä.

Toimittajaa vannotettiin myös tiedottamaan, että Espanjassakin odote-

taan suomalaisten motoristien vastavierailua. A Ivern hoitelee Bar Mimosa'ta Cubelles'in kylässä c/Puilar 20. On Barcelonan maakuntaa, ja noin 50 km etelään Barcelonan citystä. Että pitää kutsu mielessänne, Espanjan kävijät. Toinen espanjalaismotoristeista näytti ylpeänä valokuvasarjaa pojas-taan, seppelöitynä laakerein sekä poika että pyörä, saavutuksena nuorten motocrossin valtakunnanmestaruus.

Iltaohjelmaa.

Illan pimetessä sytytettiin majoituskentällä rivi jätkäkynttilöitä ja komea rakovalkea. Sisääntulotien varrella paloi jääsuojuksissa kynttilät. Komea havutettu sisääntuloportti valais-

tiin halogeenilampuin. Ja Talviralli -85 todellinen tunnus, Risto Virtasen luoma jäämonumentti sai lampun valossa sisälleen. Kerhomme tunnus loisti siinä milteipä maagisessa valossa ja aikaansa ansaittua ihastusta. Ristolta kuulemma meni kolme ensimmäistä yritystä susiksi saada tällainen jääluomus pysymään koossa, mutta sitten onnistui ja komeasti. Etenkin keskieu-rooppalaisille kentän "iltakoristukset" olivat elämys, joka varmaan jäi mieleen. 12 teltan rivi ja kaminoiden savupatsaat loivat tuiman pakkastaivaan kannen alla ainekset melko erikoiseen talvimaaisemaan. Ei ihme jos se hämmästytti myös paikalla käyneitä lehti-

miehiä ja Nastolan kirkkoherraa, joka varsin myönteisellä innostuksella seuraili leirin näkymiä ja elämää.

Ahtaissa sisä-tiloissa mahdollisuudet ohjelmaan olivat rajatut. Pariin otteeseen siellä antoi liikunnallisen tanssinäytöksen Nastolan yläasteen ja lukion tyttöryhmä, Elma Koivusaaren ohjaamana. Iltamyöhällä ulkona, pakkasen kovasti kiristyessä pidettiin riehakkaat hiihtokilpailut valonheittäjän valaistessa aluetta. Nastolan pojat olivat valmistaneet varsin ovelanmalliset sukset, joiden päälle asettuivat kolmi-miehiset joukkueet. Katsojilla oli riemua, kun tyylinäytettä oli vaikka min-kälaista luistelusta konttaamiseen. Ja

Monet motoristit kävivät saunamatkalla avannossa lämmittelemässä. Ongelmana oli avannon nopea jäätyminen: jos kävijöitä ei riittävän tiheään käynyt, kohta oli sentti kovaa teräsjäätä pinnalla.

Mikäpä siinä on pysyä lämpimänä kun sähköliitettä ja Ruotsin armeijan tankkimiiehen vahvat huopavuoriset nahkahousut

huutosakit hihkuivat kurkkunsa käheiksi. Se oli karskin viatonta motoristi-iloa parhaimmillaan.

Yö mittasi kestokykyä

Tänne on tultu ja täältä pitäisi päästä kotiin. Varmaan jokainen tätä ainakin itsekseen tuumiskeli, kun pakkanen yön aikana sen kun kiristyi. Seinämittari laski -32:een, kentän pyörissä mittarit näyttivät -34, eräs jopa -37. Järjestäjien puuvarasto oli kovassa kulutuksessa. Ne oli kuivia, mutta haapa ja leppä eivät anna lämpöä koivun laila, ja kamina tarvii nopeasti täydennystä. Kun pakkastalvi haurasti muruiksi telttahavut, ei havupatjaa teltoihin paljoakaan saatu. Vaikka kamina jatkuvasti oli punainen, teltan reunaosilla voi olla kylmää. Onhan se armeijan ajoilta tiedossa, että vaikka jalat ovat palaa, pää voi palella. Yöpymisvälineiden tasolla tietysti on tärkeä osansa tarkenemisessa. Kipinämikko on tunnetusti sellainen tehtävä, että siitä harvoin saa kiitosta, oli sitten kuuma tai kylmä. Kansansananparressakin se todetaan: kolmessa hommassa ei saa kiitosta: valonnäyttäjänä, kyntäjän ohjasmiehenä ja kipinämikkona. Nakkilan nuorten kipinämikkojen kestokykyä koeteltiin niin tehtävän kovuudella kuin arvostelulla. Mutta pojat kestävätkin ja mm. kerhoisi koetti poikia rohkaista "leikin" kestämaan.

Aamuvarhaisella jo pyörien käynnistely oli täydessä vauhdissa. Kerrottiin että klo 2 yöllä erällä Pannonialla suunnattiin kohti pohjoista. "On hyvä lähteä ajoissa, kun ei tiedä kuinka paljon pakkaneen aamuun kiristyy" sanoivat lähtijän tuumailleen. Ulkolaisetkin kestävätkin yön telttamajoituksen, sehän kuului asiaan, vaikka tuskin se kenelle-

Kerhollemme tuotti yllätyksen tänä vuonna armeijan perimä korkea vuokra teltoista. Puolet osanottomaksuista meni telttavuokriin.

kään heistä kovin miellyttävä kokemus oli.

Aamukymmeneltä sitten jaettiin tapahtuman palkinnot. Ja kotiinlähtötouhut hallitsivat leirikenttää. Monet riemastuneet ilmeet olisi pitänyt ikuisittaa, kun pyörä sittenkin suostui "heräämään". Ja niinhän siinä lopuksi kävi, että kaikki kotimatalle pääsivät. Olisikohan todiste, että talvimotoristit ovat todella paneutuneet harrastukseensa tavalla, että olosuhteiden äärimmäisyksissäkin pärjätään.

Moottoripyöriä herkemäksi moni joutui kokemaan kameransa. Mitä hienompaa automatiikkaa, sen suurempi mahdollisuus on valituksen häiriintyminen. Päätoimittajan uuden kameran

otokset onnistuivat, vaikka se välillä oli syväjäädetytty ja sitten hikoili vetä. Allekirjoittaneen 20 v vanha Minolta srT 101 teki diakuvaussessa virheetöntä jälkeä. Olisi kiinnostavaa tietää, millaisia kokemuksia ja tuloksia rallin osanottajilla valokuvauksessa oli. Niistä voisi koota juttua vaikkapa seuraavan talvirallin kuvausohjeksi.

Tuskien taipaleita varmaan moni talvirallin kävijä koki. Mutta ilmeisesti muistoissa Nastolan talvirallin mainetta sen suuren pakkasrallin mainetta. Ja pakkaseen tietysti sopii lisätä muutama aste. Järjestäjille on täysi syy antaa kiitokset, että he pystyivät selviytymään ennätyspakkasen ja rallin odottamattoman kasvun haasteista.

Eero

Näin lukuisa joukko oli noutamassa palkintoaan sunnuntai-aamuna.

Hiihtokilpailu

1. Kuusamon joukkue 1.00, 2. Tenukot 1.03, 3. Suomen maajoukkue 1.33.

Pisinmatka ulkolainen

2 espanjalaista Alfredo Svern, Ramón Garrigó. 1 hollantilainen Nico Kuipers. 4 saksalaista Rolf Jansen, Ralf Stahwke, Nartin Held, Michael Malingriaux. 1 Norjan teami. 1. Ruotsin teami.

Pisinmatka kotimainen

1. Pentti Asukas, Palokangas Esa. 2. Jorma Impola Pyhäjoki. Hanna Kytölä Viitasaari, Maarit Hernejärvi Inkeroinen.

Kokonaismäärä 171, joista ulkolaisia 20, järjestäjiä 28.

Näkymä Krystallin rallipaikalta.

Norjan kristalli M/-85

Vuoroin vieraisa käydään, tuumivat viime vuoden Taavetin Talvirallin isäntähahmot Antti Korjus ja Keijo Virtanen. Velvoitteena oli norjalaisporukan runsas osanotto ja ”päänavaus” yhteistoimintaan talvirallien merkeissä. Velvollisuuden ohella tietysti mielenkiinto kokea tämä Norjan perinteinen vuoristoralli oli pontimena lähtöön. Ajoissa valmistettiin sivuvaunu, jonka hyvät ja huonot puolet tuli testattua. Ajomatalla Ruotsissa oli leutoa säätä ja epämiellyttävää keliä. Hel-

sinki-Tukholma laivalta ajettiin Enköpingin – Moran kautta Tynsetiin, Norjan kylmimpään kaupunkiin. Siellä oli ollut pari viikkoa ennen rallia -46 ja koko rallin ajan mittari pysytteli kolmissakymmenissä. Rallissa oltiin sisä-majoituksessa hotellissa, syötiin lujasti kolmesti vuorokaudessa, maattiin pun-kissa ja seurusteltiin monilla kielillä ja viittomakieltä apuna käyttäen. Osanottajia oli kymmenestä maasta, keskieurooppalaisten osuus perinteisesti runsas.

PS. Suomessakin nähdyt ja tunnetut Helsingör 777 kerhon motoristit Eric Möller ja Knut Rasmussen pääsivät kansainvälisen uutistoimiston uutisiin, kun -30 asteessa ajoivat Tanskasta Norjan Krystall-ralliin, mm. Helsingin Sanomat julkaisi uutisen.

Krystalrallin kävijät Antti Korjus ja Keijo Virtanen kuvattuina talvirallin kentällä.

Osanottajien keski-ikä oli niin korkea, että suomalaiset tunsivat olevansa poikasia tässä joukossa. Näyttäisi siltä, että Krystalli ei ole saanut nuorekasta jälkikasvua, kuten Suomen Talviralli vahvasti on saanut. Selityksenä voi olla myös se, että Krystalliin ajetaan yleensä vain sivuvaunuilla, joita nuorilla ei ole. Ja muutaman päivän talviloma hotellissa ehkä kiinnostaa vanhempia enemmän kuin nuoria..

Tänä vuonna rallissa ei ollut mitään ohjelmaa, mutta ensi vuodeksi on luvassa mm. hiihtoa ja laskettelua. Rallia jatketaan parilla päivällä ja se alkaakin jo tiistaina. Perilläolon hinnaksi ensi vuodelle on arvioitu 1 000 Nkr, eli 700:-, mikä ei 6 pv täysylöspidosta ole kova hinta. Antti ja Keijo arvelivat, että Kristalli-matkan Suomesta pystyy tekemään n. 2 500 mk:n kustannuksin henkeä kohti.

Paluumatkan pojat joutuivat ajamaan kolmenkympin pakkasessa. Muistoksi reissusta jäi halkeilevat huulet ja sormenpäät, jotka taatusti ei Nastolan talvirallissakaan parantuneet.

Pojat lähettävät Suomen talvimotoristeille sellaisia terveisiä, että eikös ensi tammikuussa lähdetäisi hiukan isommalla porukalla.

Haastattelu: Eero

KEVÄTAJO

25.-26.5. Posiolla

Kokoonnumme 25.5. aamusta lähtien moottoripyörillä Posiolla Himmerkin lomakylään. Opastus perille.

Majoitumme sähkölämmitteisissä majoissa, pitäen mielessä "sopu sijaa antaa ja omat makuupussit mukaan" periaatteen. Paikalla baari kohtuullisin palveluin. Ajo on tarkoitettu MP 69:n jäsenille.

Osallistumismaksu 60 mk/hlö joka kattaa majoituksen, saunan ja runsaan aamiaisen.

Ennakoilmoittautuminen PAKOLLINEN maksamalla tilille,
PSP-Oulu Ou 660618-1
Jussi Roine,
8.5. mennessä.

Maksulippuihin osanottajien
nmet selvästi.

Lisätietoja Jussi Roine
981-223341 koti

TERVETULOA!

MP-69 Etappiajelu 1.-2.6.-85

**Kokoontuminen Seinäjoella Lakeuden Ristin paik-
koitusalueella lauantaina 1.6. klo 12.00.**

Perjantaina tuleville mahdollisuus yöpymiseen esim. Kurikassa Pitkämönrannan Leirikeskuksessa.

Seinäjoen Törnävän Leirintäalue on varattu tuolloin Provinssi-
rokkia varten ja on todennäköisesti täynnä.

Lauantaiajoreitti kiertelee Etelä-Pohjanmaalla ja on n. 200 km
mittainen.

Yöpyminen mökeissä tai teltoissa.

Sunnuntaina yksi etappi.

Lisätietoja: Jouko Mäenpää 965-20031 klo 16.00 jälk.

MP-69
**etappi
ajo**

1935

TIEDOTTAA

Tammikuu 1985

1985

Näin vuoden 1985 alkaessa on Suomen Retkeilymajajärjestö-SRM ry:llä ilo kertoa useista tapahtumista, jotka liittyvät maamme retkeilymajatoimintaan.

Vuosi 1985 on maamme retkeilymajatoiminnan 50-vuotisjuhluvuosi. Tänä vuonna tulee kuluneeksi 50 vuotta järjestetyn retkeilymajatoiminnan aloittamisesta maassamme. Joitakin retkeilymajoja oli toki toiminnassa aikaisemminkin. Pienestä alusta on nykypäiviin mennessä kehittynyt valtakunnallisesti merkittävä retkeilymajaverkosto, joka käsittää yli 150 retkeilymajaa. Merkittävä se on erityisesti nuorisomatkaillulle, mutta myös kaikille muillekin, jotka viihtyvät nuorten seurassa. Retkeilymajat ovat suosittuja myös mm. perhematkaillijoiden ja ryhmien keskuudessa.

Suomen Retkeilymajajärjestö-SRM ry 50 vuotta

Joulukuun 11. päivänä 1985 tulee kuluneeksi myös 50 vuotta Suomen Retkeilymajajärjestön perustamisesta valtakunnalliseksi retkeilymajatoiminnan keskusjärjestöksi. Juhlapäivänä tulemme järjestämään tilaisuuden, joka samalla on kunnianosoitus kaikille niille, jotka vuosikymmenien aikana ovat olleet mukana rakentamassa maassamme retkeilymajaverkostoa.

Juhlavuoden tapahtumiin tulee kuulumaan mm.

Eri puolilla maata järjestettävät nuorisomatkaillutilaisuudet.

Euroopan retkeilymajajärjestöjen

vuosikokous 3.-8.6.1985 Leppävirralta.

Kokouksen aiheina mm. retkeilymajatoiminnan mahdollisuudet nuorisomatkaillun eri palvelujen parantamiseksi Euroopassa.

Avoimien ovien päivät retkeilymajajoilla 15.-16.6.1985.

Kaikilla retkeilymajajoilla pyritään järjestämään oman paikkakunnan asukkaille tarkoitettu ns. avoimien ovien päivä, jolloin ”oma väki” on tervetullut tutustumaan retkeilymajaan sekä samalla retkeilymajatoimintaan. Useimmilla retkeilymajajoilla tämä päivä on 15.-16.6.1985.

Toiminnallisesti on Suomen Retkeilymajajärjestö omistanut tämän vuoden nuorisolle – nuorisomatkaillulle, jonka maailmanlaajuista teema-vuotta 1985 nyt vietetään.

Teema tulee esille toimitettavissa julkaisuissa sekä myös retkeilymajatoimintaan ja nuorisomatkailluun liittyvässä näyttelyssä, jotka on nuorisovuoden eri tilaisuuksien yhteydessä.

Erikoinnäyttely avataan Eurooppakokouksen yhteydessä Leppävirralta 4.6. Tässä näyttelyssä on esillä nuorisomatkailluun liittyvää tarjontaa eri Euroopan maissa. Ensisijaisesti retkeilymajajärjestön matkaillupalveluosastojen esittämänä.

Tulemme toimintavuoden aikana kertomaan lisää tapahtumista sekä myös toimittamaan Teille tiedoksi valmistuvat julkaisut. Olemme myös mielellämme valmiit antamaan lisätietoja

juhluvuoden teemaan kuuluvista asioista. Tiedottamista toimistossamme hoitaa myös tiedotussihteeri Maija-Liisa Aho, puh. 90-694 0377.

Retkeilymajaterveisin
Suomen Retkeilymajajärjestö-SRM ry
Kalevi Vaara
Pässihteeri

Retkeilymajojen kansainväliset oppaat ovat ilmestyneet

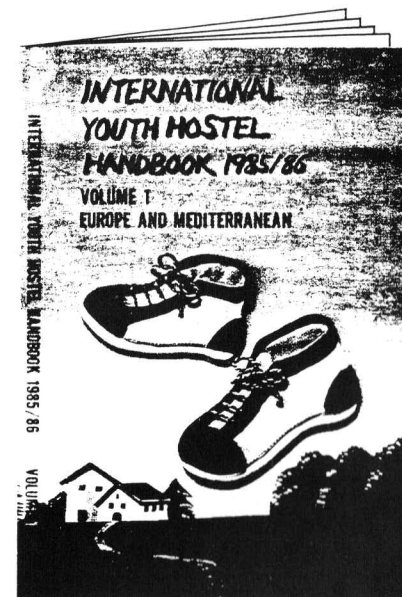
”Jokapojan” kansainvälinen retkeilymajojen käsikirja on ilmestynyt. Se esittelee maailman yli 5000 retkeilymajaa kätevästi kahdessa julkaisussa. Tuntuu mielekkäältä, ettei kaikkea ole haluttu änkeä samoihin kansiin. Osa 1 sisältää tiedot Euroopan ja Välimeren maiden retkeilymajoista. Osa 2 on niille matkaillijoille, jotka halajavat Australiaan, Amerikkaan, Afrikkaan taikka Aasiaan. Molemmissa on karttaliite, joka selvittää retkeilymajojen sijainnit.

Kirjat sopivat matkalle mukaan otettaviksi: Ne ovat hyvän kokoisia, vai-

vattomia ottaa esille ja helposti luettavia ahtaassakin tilassa. Kannot ja sivut pysyvät koossa ahkerassakin käytössä.

Osa 1 (Eurooppa ja Välimeren maat) on tarpeen Inter-rail matkalle aikovalle. Kirjaseen avulla yöpymisiä voi suunnitella jo kotona etukäteen. Retkeilymaja on edullinen ja turvallinen tukikohta. Retkeilymajat löytyvät oppaassa maittain. Jokaisen maan esipuhe antaa yleistiedot retkeilymajapalveluista, mm. keskivertohinnoista matkabudjetin hahmottamiseen. Tiedot on ryhmitelty englannin, ranskan, saksan ja espanjan kielellä.

Näitä vuosittain ilmestyviä oppaita julkaisee Kansainvälinen Retkeilymajaliitto. Suomessa kirjasia saa Suomen Retkeilymajajärjestöstä Helsingistä. Suomen Retkeilymajajärjestö r.y. Yrjönkatu 38 B 15, 00100 Helsinki 10, Puh. 90-6940 377.

Korvakuuloilta

Tällaiselle palstalle ei keskitalvena paljoakaan kerry aineistoa. Varsinkin kun aineiston keräilijä elelee keskitalvea Siitaman korpikylässä, ja ajankohdan pakkaslukemat hipovat tai ylittävät vuosisadan ennätyksiä. Mutta jotain sellaista kertyy, joka olisi aiheellista tiedottaa useammankin kerholaisemme tietoon, kuin se pelkällä suullisella kaverusviestinnällä tavoittaa.

TALVIRALLIIN, tai pikemminkin sen valmisteluvaiheeseen liittyi sellaista joka on syytä yleisesti tietää. Nimitään rallin telttavuokraukset armeijalta. SA on selvästi viime vuosina osoittanut myötämielisyytensä talvimotoristia kohtaan. Majoitusteltoja on annettu – tosin usein pitkän byrokraatiavaiheen jälkeen – melko avuliaasti ja kohtuukustannuksin. Tänä talvena tilanne oli entistä vaikeampi. Ensin oli toiveita saada teltat edullisesti, mutta niistä kuitenkin jouduttiin maksamaan täysi vuokra. Ja se oli niin suuri, että majoitettavaa kohti se merkitsi puolta osanottomaksusta eli 30 mk. Tämä täydellisesti järkytti Talvirallin suunnittelubudjetin. Kun ruoka oli toiset 30 mk, kaikki muut kulut polttopuiden hankintaa myöten joutui kerho maksamaan säästövaramoita. Niin paljon kuin järjestäjät talkootyötä tekivätkin, tämän talven ennätyspakkasissa järjestetyille rallille tuli kustannuksia. Toisaalta kerhossamme on hyväksytty toimintaperiaate, että erikoistoimintaan käytetään varoja, jotka vastaavasti kerätään ”helpommissa” olosuhteissa, kesän Kontiorallissa esimerkiksi.

Tulevien Talvirallien järjestäjät joutuvat pohtimaan telttakysymyksen tarkasti. Armeijan asenne tuskin johtuu ahneudesta, vaan siitä että kaikkea valtion elimien rahankäyttöä tarkkaillaan tiukemmin. Erilaiset lahjoitukset ja sponsoroinnit helposti vedetään lahjonnan piiriin. Voidaan jopa epäillä että tietyt virkailijat suosivat tiettyjä heille läheisiä hankkeita, ja jopa itse hyötyvät siitä. Pelko tällaisesta leimaantumisesta ilmeisesti on ollut ainakin osatekijä, että tämän talvirallin teltojen vuokra oli niin korkea. Seuraavissa talviralleissa kenties on syytä hoidella yhteyksiä kaupunkien ja kuntien nuorisotoimistojen telttavarastoihin. Koska niiden periaate on suoranaisten toimintatuki harrastuksille, teltoja ilmeisesti saataisiin jopa ilman vuokraa. Niiden taso talvikäytössä saattaa olla kyllä heikompi kuin SA==teltojen.

PYSTYMETSÄN pahoipitelytapaus on puhuttanut motoristeja eri puolilla. On ihmetelty ja närkästyttynytkin että tällaista voisi tapahtua matkamotoristien kokoontumistilanteessa. Koska ”viattomuuden verho” on repäistänyt, repäistäköön nyt yleisempään tietouteen pari muutakin tapausta viime vuodelta. Kerhomme johto ja viime Kontiorallin järjestelyporukka on hienotunteisesti vaiennut parista ”tempusta” mitkä jotkut motoristit kehittivät Kontiorallin merkeissä. Yhteisesti kassasta jouduttiin näet maksamaan muutamien koskenlaskuun ja kuljetukseen osallistuneen osanottomaksu, ei-

kä näitä pinnareita ollut yksi tai kaksi, vaan useampiakin. Rähinän välttämiseksi selvitettiin juttu rahalla, mutta käytännössä se merkitsi ettei näille röhkimyksille löydetty kuria. Psykologisesti ja tulevaisuutta ajatellen tämä saattoi olla huono juttu: röhkimykset uskovat että he voivat tehdä mitä haluavat. Vielä röhkeämpi oli Kontioralliin liittyvä toinen tempu, jonka selvittelyyn jouduttiin vasta rallin jälkeen. Lentiiran kylältä oli joku pieni motoristiryhmä vuokrannut majoituskämpän rallin toimihenkilöinä. He olivat Kontio-kentällä nauttineen rallin annit ja yöpyneet majassa mukavasti kerhomme laskuun ja pitänet tempuun ilmeisen onnistuneena. Kun kerholta sitten näitä ”toimihenkilövuokria” perittiin, oli niin vuokraajan kuin kuusysiläisen Kontioporukankin enää mahdollonta tietää ketä he olivat. Olivat käyttäneet majaa nimettöminä, muka toimihenkilöryhmänä josta kerhomme on vastuussa.

Sopii tässä nyt itsekukin miettiä, että meitä on moneksi ja reilun motoristin maine on saanut kirpaisevat raamut. Pitäisköhän kiristää toverikuria, vai olemmeko me veljemme vartioita?

KONTIORALLISTA ”Perä-Pohjola” ensi kesänä tulkoon nyt ensiksi oikaistua se huomautus, mikä peräpohjola-sanana käyttö edellisellä kertaa aiheutti. Tämä ilmaisu varmasti monelle eteläsuomalaiselle on samanlainen ajattelemattomuus kuin Lapinmiehelle käynti ”etelässä” kun on käynyt Rovaniemen-Oulun seuduilla. Parempi ilmaisu tietenkin olisi ollut Pohjan perillä, eli latinankielisesti jo muinon sanotuna Ultima Thulee’ssa.

Tiettyä kuuluisuutta kantavan Tulppion Kontion ”kilpailijaksi” nyt joka tapauksessa nousee tulevan kesän

Kontioralli. Se on vielä alkukantaisemmissa olosuhteissa kuin Tulppio. Maisemat kuulemma ovat todella upeat, yllättävät ja erikoiset. Järjestäjät jo talvella toivovat, että kontiorallitaipaleita ajavat eivät kiirehtisi, vaan malttaisivat pysähdellä niille näköalakohteille, jotka sorareitin varteen merkitään. Peseytymistä varten on kylmävesinen joki, joskin voi ensin lämmitellä yhdessä hirsisaunassa ja parissa telttasaunassa. Ruokahuolto on paljolti sen varassa, mitä paikallinen perhe pystyy hoitelemaan. Telttalue on upeaa hiehtaista joenrantarinnettä. Tuleva Kontio todella Ultima Thuleessa on kokemus äärimmäistä Suomeamme kuten Tulppiokin. Mutta Villin Pohjolan saaluunaa siellä ei ole Tulppion malliin, eikä poromiehiäkään varsin suurta joukkoa. Mutta kalamiehille kuulemma on hyviä mahdollisuuksia.

Eero

Hienot harrastukset – toistensa vastakohtatko?

Männä syyssä tuli erään saunailan jälkeen hyvän naapurin kanssa pohdiskelluksi näitä miesväen harrastuksia moneltakin eri näkökantilta. Kuten esimerkiksi että mille ikäkaudelle minkin harrastusmuoto olisi sopivaa ja luontevaa. Tai että missä sosiaaliryhmissä mitään hobbysa pidetään sopivana eli luontevana. Tai että mitä niistä itselleen saa tai luulee saavansa. Ja että minkäverran erilaiset harrasteet maksavat sillä aivan ilmaisia ne tuskin mitkään ovat. Ja sillä lailla ja niin edelleen, kyllähän sitä äijätkin törisevät, kun alkuun pääsevät ja hyvää aikaa on jonain kysyisenä ehtoopuhteena mökin merellisessä maisemassa.

Tämä hyvä naapuri on yhteiskunnan tikapuilla varsin hyvin sijoittunut, johtajamiehiä, liikemiehenä menestynyt, arvostettukin. Ja meikämanne vaan tällainen varttuneempi pärinäpoika, paremmin pikkuvirkamies jos jotenkin kokisi luonnehtia itseään. Kummallekin on meri harrastuskohteena läheinen, hänelle ison purjeveneen omistajana meri ja pitkätkin ulkomaan purjehdukset kohteina. Minulle taas perämoottorilla ajelu lähisaaristoissa, lintujen tarkkailu, pesimäpönttöjen asettelu, vähin kalastelukin tai ainakin naapurin auttelu verkotteluissa.

Jotenkin keskustelu tuntui alkuun jämähtävän siihen, että minun oli

ikäänkuin puolusteltava moottoripyöräilyn olemusta ja oikeutusta. Se ei oikein tuntunut olevan hienoa tai arvostettua hänen mielestään. Eipä se sitä taida ollakaan noin yleisemminkään otettuna sen n.s. suuren yleisönkään mielessä. Kun aikani olin selostellut mitä matkailumoottoripyöräily parhaimmillaan on, tuntui hänelle valkeanevan, että sekin on ihan laatuunkäypä tapa tutkia maailmaa kotimaassa ja sen ulkopuolellakin.

Tuli myös puheeksi, että harrastukseni tulisi olla fyysisesti edes hiukan raskaita tai vaativaa. Verrattaessa purjehdusta ja matkapyöräilyä saatiin kylä yhteinen nimittäjä löytymään.

Molemmissa lajeissa saa kyllä itseään vähin ”räikätyksikin” eli väsytettyä sen verran, että iltasella uni maittaa tuutumatta. Ja luonnon voimien kanssakin saa väliin painia oikein voimainsa takaa. Pyörän päältä pääsee helpommin tuulensuojaan tai katon alle kuin paatin ruorista.

Ulkoilmalle alttiina olo on sekin yhteinen tekijä purjehdukselle ja matkapyöräilylle. Molemmissa saa halutesaan tai väliin haluamattaankin itsensä joskus niin läpimäräksi, että kuiva majapaikka on kuin taivaan lahja iltasella – eikä aina onnistukaan edes.

Outoihin satamiin meno ulkomereltä on kyllä vaativampi suoritus kovassa

kelissä kuin kämppäilyalueen tai hotellin haku vaikeassakin paikassa. Vaikka löytyy aina sentään joku avulias aatukin jolta myötätuntoa saattaa saada, useimmiten.

Matkapyöräilijällä on aina tuttu elementti – tämä maaemo-kumipyöriensä tai ajosaappaattensa alla, toisin on merta kulkevalla, jolla on vesi elementtinä, ihmiselle ei-luontainen olinpaikka. Joskus se purjehtijan yöpaikka on vain poijussa kiikkumista tai ankkurin varassa oloa, ja voipi tulla eteen yöpaikan muuttokin kesken yön, kun tuuli sattuu kääntymään. Silloin on usein nopea toiminta ainoa apu, kun pimeässä ja merenkäynnissä ruvetaan muuttamaan paattia saaren toiselle puolelle – sinne, jossa illalla kävi vielä aika hiivari.

Sekä purjehtijat että m-pyöräilijät ovat helposti ”klikkiintyvää” porukkaa, jotka useinkin viihtyvät vain samaa harrastusta potevien kavereiden seurassa. Eikä kai siinä mitään pahaa sinänsä ole? Jutun juurta riittää ainakin helposti ja asiantuntija on ukko kuin ukko, sepä selvä. Klikkiintymisen tuntua lisää samankaltainen pukeutuminen, joista ulkopuolinenkin heti näkee, mitä porukkaa ollaan. Matkapyöräilijän nahkakampeet, saappaat ja kypärä tai purjehtijan ”sailor look” kertovat ilman selityksiä, millä vehkeellä ollaan matkassa. Ajattelimme ääneen, että noissa yhteisesti käytetyissä vaateparsissa on käytännöllisyyden lisäksi vähän jotain ”näyttämisen” meininkiä, mutta emme sitä niin pahana pitäneet, saahan sitä nyt sentään olla kampeet miestä ja harrastusta myöten.

Ja kyllähän se näkyy urheilusukeltajan tai ratsastajankin vetimistä mitä vapaa-aikana mieluiten mies (nainen) puuhaa. Kovin kauas emme tätä haa-

raa paneelikeskustelussamme selvittäneet.

No entäs se harrastusten kalleus sitten? Yleisperiaate on, että rahalla saa ja hevosella eikun moottoripyörällä pääsee! Tällä kohtaa jäi pyöräily selvästi ”alakynteen” sillä isokin, hyväkin pyörä maksaa vain kolmanneksen tai ehkä puolet siitä mitä avomerikelpoinen, koko perheen matkapurjevene, molemmat varusteineen arvioituna. Pyörän varusteet ovat ehkä sittenkin halvemmat, ja hengenpelastus- tai navigointivarustetta tarvitaan vähemmän. Hätärocketiksikin kelpaa vaikka pieni rommipullo sitä kaameaa STROH’ia, vaikka kyllä sitä saa olla veneessäkin kaiken varalta.

Vakuutuksia pitää olla kummassakin kulkupelissä, ja pyörävakuutusten lailla venevakuutukset ovat aika lailla suolaisia vaikei mitään sattuisikaan. Ja kun sattuu niin kylläpä iskeepi poonus päähän ja omavastuu kookaroon niin että varmasti tuntuu. No onpa sitten komiat palatsit vakuutusyhtiöillä ja sun muuta omaisuutta niille näkyy karttuvan, kysykää vaikka Esko Sepäselältä (osoite YLE) jos ette muuten usko!

Talvisäilytys on purjeveneen omistajalle isompi pulma ja isompi rahanmeno kuin konsanaan pyörän talviteloilla pito. Ja kummankin vehkeen kevät-kunnostukseen saa uppoamaan rahaa vaikka kuinka rutosti ja vähemmälläkin pärjää. Jonkinlainen ehkäisevä kunnossapito ja kuluneitten osien uusiminen turvallisuudesta tinkimättä pitää olla päämääränä, siitä olimme liikkuttavan yksimielisiä.

Vaihtaakin pitää nimittäin hevosta, moottoripyörää ja purjevenettä. Ei nyt joka kaudeksi sentään, mutta silloin tällöin. Vanha vaihdossa-periaate jyllää tietysti näissäkin hommissa. Ja

jos missään niin vaihtokauppaa hierottaessa saapi kyllä katetta rahoille, jotka on tullut kunnossapitoon sijoittaneeksi.

Muoti vaihtelee ja jotkin "iskelmät" menettävät arvoaan käytettyjen markkinoilla nopeastikin, se pätee kyllä niin pyörissä kuin paateissakin. Jokin tämän kevään XYZ-super mallinen rakkine tai paatti voikin olla ensi kautena OUT, samoin siihen pannut rahat!

Vielä jaksoimme muovailla kannanottoa siihen kysymykseen mitkä ovat perhesuhteitten vaikutukset harrastukseen. Selvää kai on, että mitä enemmän on sidonaisuuksia perheen tai asumisen kanssa sitä rajoitetumpaa on esimerkiksi pitkän matkan purjehdus tai kaukomatkat pyörän selässä. Ei ne oikein mallaa "vaimon tuomille pienille kaksosille" tai isovanhemmille. Jos sattuu olemaan omakotitalon tai maatilain omistaja ei siitäkään niin helposti liueta kuukauden lomalle kuin keskikaupungin yksiöstä! Huoleton on hevosen poika, mutta kyllä se hevonenkin kiva on kun pitää kulkuun päästä, tuumailimme.

Kyllähän siinä ilian vanhetessa vielä tuli monta kiloa apulantaa harrastusten ympäriltä arveltua, mutta mitpä niistä tässä nyt aivan romaania tekemään. Jonniinlaiseksi loppulauseeksi lienee jäänyt, että koska elämä on lyhyt olisi siitä nuoruutensa ja miehuutensa vuosina pyrittävä saamaan jotain "irti". Irtoion menetelmänä palvelee yhtähyvin purjehdus kuin m-pyöräilykin, eivätkä ne sulje pois toistaan, molempia sopii harrastaa vaikka yhtä aikaa jos vain vapaata aikaa ja vapaata rahaa on vapaasti käytettävissä. Siis: matkapyörä paatin kannelle ja suunnaksi Välimeri, ehdottaa:

Saariston motoristi

Myytävänä

HONDA CB 750 F valkoinen, Schurgers-katteella. Vuosimalli -83, aj. vain n. 6000 km. Hinta 25.500 mk. Pirjo Klami, puh. kotiin 916-83 383 ja työhön 916-84 411.

Myytävänä HONDA CX:n custom-poskiraudat, uutta vast. 150 mk ja chopper jalkatapatit 80 mk. Ostan Denfeld tai Krauser sivulaukut ja telineen. Keijo Lumme, 31600 Jokioinen.

HONDA 750 KZ vilkut 2 kpl, mustat rungot 100,-, SW-iskarit em. pyörään, priimakunt. 250,-, sääd. ohjaus-iskari 85,-. Koko paketti 400,-. Puh. 918-82 642 Make.

Myydään Enduropyörä KTM 6S 250 -83, ei kilpailtu, uusin ketjuin ja rattain, isommalla bensatankilla sekä uudella WP-iskarilla. Erittäin hyvä. Hinta 14.500,-. Puh. 931-558 961.

Myynti: BMW R 60/7 + sivulaukut + pikku kate, ajettu n. 27 t. Hp. 20.000,-. Pyörä kuin uusi. Ostaisin IC-350:n vm. n. -55 osia ja IC-350:n vm -74 osia. Puh. 90-595 196.

Varusteita myydään: Speeding 0,3 U varttikate, 8" umpiolla, harmaa, radiopaneelilla, ollut käytössä noin 2 kk, hyvä, tarpeettomana puoleen hintaan (uusi 1.030,-). Lähes käyttämätön Giuliarin kaksoiskuppisatula, Suzuki GS 100 kiinnityksin, hintaan 150,- (uusi 410,-). Italialaiset säädettävät stongat, virheettömät, hintaan 100,-. Gravenin 24 l sivulaukut, käyttökuntoiset, hintaan 200,-. Tankkilaukku pikkupyörään, tilavuus noin 6 l, hintaan 50,-. Korjauskäsikirjat Suzuki 500 T, 380-750 cc (vesipyssä) ja GS 1000, hintaan à 50,-. Tiedustelut iltaisin puh. 918/74 310 Reiska tai Mepi.

Ralli se on rattoni...

Tässähän niitä taas olisi, tulevan ajokauden kokoontumisia. Kolmekymmentä kappaletta, kaikki enemmän tai vähemmän omaperäisiä. On motoristikirkkoo ja pystymettä. On reittiajoa ja viinatonta viikonloppua. Jokaiselle löytyy jotain.

Äitienpäivänä se alkaa, kun mennään kaikki Helsinkiin. Ja marraskuussa päättyy Hietasen Veli-Matin Frostkade-kokoontumiseen.

Ralleissa tavataan!

Keijo Lumme

MOTORISTIN KEVÄTPÄIVÄT -85. Aika: 12.5.1985. Paikka: Helsinki. Järjestävä kerho: HMPK ry. Yhteys henkilö: Harri Sane, puh. 90-349 4423. Ilmoittautumistapa: Perillä. Osallistumismaksu: ---. Maksuun sisältyy: ---. Ohjelma: Paraati, tutustuminen Torppaan ym. Muuta huomioitavaa: Kerhoille lähetetään kutsut.

RUISSALO CONCENTRATION. Aika: 17.-19.05.1985. Paikka: Artukaisten moottorirata, Turku. Järjestävä kerho: Turun MK ry. Yhteys henkilö: Veikko Leino, puh. 921-24 325. Ilmoittautumistapa: Perillä. Osallistumismaksu: ---. Maksuun sisältyy: Ohjelma, ruokailu, kahvi ym. Ohjelma: SM-RR "Ruissalonajo", ratadisko ym. Muuta huomioitavaa: Kok.alue radan vieressä.

V MOTORISTIKIRKKO. Aika: 18.5.1985. Paikka: Lieto. Järjestävä kerho: Liedon srk ja eri mp-kerhot. Yhteys henkilö: Erkki Marttinen, puh. 921-777 110. Ilmoittautumistapa: Ant-

tila/Askon P-alueella ennen klo 14. Osallistumismaksu: ---. Maksuun sisältyy: ---. Ohjelma: Drive-in jumalanpalvelus, kirkkokahvit. Muuta huomioitavaa: Paraatiajo kok. paikalta kirkolle. LAKEUDEN KEVÄTTANKOILU. Aika: 18.-19.5.1985. Paikka: Bike-Center, Vaasa (lähtöpaikka). Järjestävä kerho: Wasa MC, KMPK-72, JMC, LT. Yhteys henkilö: Martti Koponen, Pitkäk. 41, 65100 Vaasa. Ilmoittautumistapa: Yhteys henkilölle 30.4. mennessä. Osallistumismaksu: 60 mk/hlö. Maksuun sisältyy: Mökkimajoitus, ruokailu, ohjelma ym. Ohjelma: Kevättankoiluajo, illanvietto ym. Muuta huomioitavaa: Lisätiedot puh. 961-211 575/Paakkunainen.

ORIVESI Aika 18.-19.5.1985. Paikka: Orivesi Enokunta, Haukkanieniemi. Järjestävä kerho: Oriveden MK ry. Yhteys henkilö: 935-2968/Jari, 935-2265/Pentti. Ilmoittautumistapa: ennakkoon yht.henkilölle (suositus). Osallistumismaksu: 50 mk/hlö. Maksuun sisältyy: ruokailu ym. Ohjelma: ---. Muuta huomioitavaa: Sunnuntaina Kaanaan SM-500 motocross.

IMATRAN 15. TEHTÄVÄREITTI-AJO. Aika: 25.-26.5.1985. Paikka: Imatra ja ympäristö. Järjestävä kerho: Imatran MK ry. Yhteys henkilö: Markku Pietiäinen, puh. 954-23 640. Ilmoittautumistapa: Ennakkoon yhteys henkilölle. Osallistumismaksu: n. 60 mk/hlö. Maksuun sisältyy: Majoitus, ruokailu, kartat ym. Ohjelma: Lähtö, kysymyksiä ja tehtäviä ym. Muuta huo-

mioitavaa: Reitin pituus n. 400 km.
ITÄPYÖRÄRALLI. Aika: 24.-26.5.1985. Paikka: Niva, 25 km etelään Joensuusta. Järjestävä kerho: Pääkonttorin Pojat. Yhteysenkilö: Sergei K. osoite tuntematon. Ilmoittautumistapa: Perillä. Osallistumismaksu: ---. Maksuun sisältyy: Majotus omissa teltoissa. Ohjelma: Kansainvälistä meininkiä. Muuta huomioitavaa: Viitoitus perille Hammaslahdesta.

KREIVIN KIEMURA. Aika: 24.-26.5.1985. Paikka: Lännennokka, Piehinki. Järjestävä kerho: Raahen MK ry. Yhteysenkilö: Kari Halonen, puh. 982-31 061. Ilmoittautumistapa: ennakkoon tai perillä. Osallistumismaksu: 45 mk/hlö. Maksuun sisältyy: teltpaikka, ruoka, kahvi, ohjelma ym. Ohjelma: lähestymiskiemura, iltahjelmaa. Muuta huomioitavaa: ---.

RUOSTEJÄRVIAJO. Aika: 24.-26.5.1985. Paikka: Tammelan Ruostejärvi. Järjestävä kerho: Forssan MM ry. Yhteysenkilö: Pertti Lehtovirta, puh. 916-14 800 työ. Ilmoittautumistapa: Perillä. Osallistumismaksu: 60 mk/hlö. Maksuun sisältyy: teltpaikka, ruokailu, aamupalat ym. Ohjelma: kilpailuja, disko ym. Muuta huomioitavaa: ---.

I NUMMIJÄRVI-AJO. Aika: 31.5.-2.6.1985. Paikka: Kauhajoen Nummijärvi. Järjestävä kerho: Kauhajoen MP ry. Yhteysenkilö: Heikki Rantala, Kp 6, 61800 Kauhajoki. Ilmoittautumistapa: Perillä. Osallistumismaksu: 50 mk/hlö. Maksuun sisältyy: Teltpaikka, ruoka, kahvit ym. Ohjelma: Useita kilpailuja, disko ym. Muuta huomioitavaa: Mökkejä vuokrataan, ei ennakkovarauksia.

SAARIJÄRVI MEETING. Aika: 31.5.-2.6.1985. Paikka: Saarijärven Särkilampi. Järjestävä kerho: SaarMP

ry. Yhteysenkilö: Hannu Berg, puh. 944-30 167 koti. Ilmoittautumistapa: Perillä. Osallistumismaksu: 40 mk/hlö. Maksuun sisältyy: Teltpaikka, ruokailu, kahvit, ohjelma. Ohjelma: Kilpailuja, disko (yhtye) ym. Muuta huomioitavaa: Saarijärveltä 8 km Kokkolan suuntaan.

SALOAJO. Aika: 31.5.-2.6.1985. Paikka: Halikon Salakallio, op. valtat. 1:ltä. Järjestävä kerho: Salon MK ry:n matkamotoristit. Yhteysenkilö: Hannu Laajajärvi, puh. 924-19 203. Ilmoittautumistapa: Perillä. Osallistumismaksu: 50 mk/hlö (ei SML 55 mk/hlö). Maksuun sisältyy: Ohjelma, ruokailu ym. Ohjelma: ---. Muuta huomioitavaa: ---.

BRITTIRALLI. Aika: 7.-9.6.1985. Paikka: Evijärvi. Järjestävä kerho: Oulun Brittimotoristit. Yhteysenkilö: Mikko Launonen, puh. 981-348 224. Ilmoittautumistapa: Perillä. Osallistumismaksu: ---. Maksuun sisältyy: ---. Ohjelma: Kilpailuja ym. Muuta huomioitavaa: Vain brittimotoristeille.

KOKKO-TREFFEN. Aika: 7.-9.6.1985. Paikka: Lappajärven leirintäalue Nykälässä. Järjestävä kerho: Kokko MC ry. Yhteysenkilö: Harri Mykrä, puh. päivisin 968-13 712. Ilmoittautumistapa: 31.5. mennessä pst TA 328 63-0 KLA. Osallistumismaksu: 50 mk/hlö (60 mk jälki-ilm. ja ei-SML). Maksuun sisältyy: Ruokailu, ohjelma, kahvit ym. Ohjelma: Reitti-ajo, filmejä, kokko, ym. Muuta huomioitavaa: Kontrollipaikka: Emet tanssipaiikka.

RUSKIS-AJO. Aika: 7.-9.6.1985. Paikka: Vantaan Ruskeasanta. Järjestävä kerho: Vantaan MK ry/Matkamotoristit. Yhteysenkilö: Irmeli Honka, puh. 90-244 849. Ilmoittautumistapa: Ennakkoon pst 739 87-6 tai perillä.

Osallistumismaksu: Ennakkoon 45 mk, perillä 50/65 mk/hlö. Maksuun sisältyy: Ruoka, kahvit, ohjelma, vartioitu P-alue. Ohjelma: Kilpailuja, yllätysvieras, disko ym. Muuta huomioitavaa: Ennakoilm. kesken arvotaan palkinto.

GOLD WING KOKOONTUMINEN. Aika: 14.-16.6.1985. Paikka: Pertunmaan Pöylinniemi. Järjestävä kerho: GWO. Yhteysenkilö: Aarno Ihatsu, puh. 90-146 016. Ilmoittautumistapa: Ennakkoon yhteysenkilölle. Osallistumismaksu: Leirintämaksu. Maksuun sisältyy: Leirintäpalvelut

ym. Ohjelma: Kiertoajelu, kilpailuja, palkitsemiset. Muuta huomioitavaa: Gold Wing motoristeille (kansainvälinen).

HÖYTIÄISAJO. Aika: 15.-16.6.1985. Paikka: Höytiäinen (Onttola, Joensuu). Järjestävä kerho: Pohjois-Karjalan MK ry. Yhteysenkilö: Heikki Kangaspunta, puh. 973-32 973. Ilmoittautumistapa: ---. Osallistumismaksu: ---. Maksuun sisältyy: ---. Ohjelma: ---. Muuta huomioitavaa: ---.
KONTIORALLI. Aika: 5.-7.7.1985. Paikka: Kaukana pohjoisessa. Järjestävä kerho: MP 69 ry. Yhteysenkilö:

Kirjelähetys
Posti-
maksu
1,50

Moottoripyöräkerho 69 r.y.

**Hanna Kinnunen
Koudantie 15 B
00760 HELSINKI**

Kari Hanski, Rautapellonk. 19, 33700 Tere. Ilmoittautumistapa: Ennen 31.5., ohjeet Motoristi-lehdessä. Osallistumismaksu: ---. Maksuun sisältyy: ---. Ohjelma: ---. Muuta huomioitavaa: MP 69:n jäsenille kutsuvieraineen.

SAARISTOAJO. Aika: 12.-14.7.1985. Paikka: Rymättylän Vienola. Järjestävä kerho: Turun MP ry. Yhteysenkilö: Kalevi Kankaansyrjä, puh. 921-342 036. Ilmoittautumistapa: Perillä. Osallistumismaksu: 50 mk/hlö. Maksuun sisältyy: Ruokailu, kahvit, ohjelma ym. Ohjelma: Saaristoajelu,

kilpailuja, disko ym. Muuta huomioitavaa: ---.

HEIKKI MIKKOLA MEETING. Aika: 12.-14.7.1985. Paikka: Hyvinkää. Järjestävä kerho: Hyvinkään MK ry:n matkamotoristit. Yhteysenkilö: Erja Toijanen, Kaskentie 4, 05840 Hyvinkää. Ilmoittautumistapa: Ennakkoon tai perillä. Osallistumismaksu: 90 mk/hlö. Maksuun sisältyy: Lippu ajoihin, muistolaatta, ruokailu, eväskassi, telttapaikka, ohjelma ym. Ohjelma: MM-125 crossi, illanvietto ym. Muuta huomioitavaa: ---.

IMATRAN CONCENTRATION. Ai-

ka: 26.-28.7.1985. Paikka: Imatra. Järjestävä kerho: Imatran MK ry. Yhteysenkilö: Markku Pietiäinen, puh. 954-23 640. Ilmoittautumistapa: Perillä (katsastuspaikalla). Osallistumismaksu: 100 tai 130 mk/hlö. Maksuun sisältyy: Pääsylippu ajoihin, vuosilaatta. Ohjelma: EM-RR ja Imatra-Viikko. Muuta huomioitavaa: Maksu 100 mk keräilykortin täyttäneiltä, muilta mk 130. Tunnussana "Pohjola".

TOURING FINLANDIA CONC. Aika: 2.-4.8.1985. Paikka: ---. Järjestävä kerho: TFMK ry. Yhteysenkilö: TFMK ry. Mikonkatu 11, 00100 Helsinki. Ilmoittautumistapa: ---. Osallistumismaksu: ---. Maksuun sisältyy: ---. Ohjelma: ---. Muuta huomioitavaa: Jäsentenvälinen.

VIINATON VIIKONLOPPU. Aika: 17.-18.8.1985. Paikka: Espoo, Velskolan kartano. Järjestävä kerho: Olarin srk:n mp-seniorit. Yhteysenkilö: Taija Blom-Erkkilä, puh. 90-803 9461. Ilmoittautumistapa: ---. Osallistumismaksu: ---. Maksuun sisältyy: ---. Ohjelma: Viinaton viikonloppu. Muuta huomioitavaa: ---.

KOTASRALI. Aika: 16.-18.8.1985. Paikka: Kotasen leirialue, Jyväskylä. Järjestävä kerho: Jyväskylän moottoriklubi. Yhteysenkilö: Jukka Valkama, puh. 941-264 056. Ilmoittautumistapa: Perillä. Osallistumismaksu 40 mk/hlö. Maksuun sisältyy: Telttailu, ohjelma, ruoka, kahvit ym. Ohjelma: Jatkuva (perjantai-illasta sunnuntaihin). Muuta huomioitavaa: Isommat porukat miel. ilm. ennakkoon!

TURKIAN LINTUKOTO. Aika: 23.-25.8.1985. Paikka: Pyhältö Turkia, tieltä nro 61. Järjestävä kerho: Karhulan MK ry. Yhteysenkilö: Antti Korjus, Lohenp. 1, 48410 Kotka. Ilmoittautumistapa: Perillä. Osallistumismaksu: 50 mk/hlö. Maksuun sisältyy:

Ruoka, ohjelma ym. Ohjelma: Kilpailuja, yllätys ym. Muuta huomioitavaa: 10 v. juhla-kokoontuminen.

LATOAJO. Aika: 30.8.-1.9.1985. Paikka: Sapsalammin leirintäalue, Alavus. Järjestävä kerho: Seinäjoen MMP ry. Yhteysenkilö: Heikki Tervala, puh. 964-21 218. Ilmoittautumistapa: Perillä. Osallistumismaksu: 40 mk/hlö. Maksuun sisältyy: Ruokailu, kahvi, ohjelma. Ohjelma: Kilpailuja, disko ym. Muuta huomioitavaa: Sisä-maj. paikat myydään saapumisjärj.

HAILUOTOAJO. Aika: 6.-8.9.1985. Paikka: Hailuoto, Rantasumpun leirintäalue. Järjestävä kerho: Oulun MK ry. Yhteysenkilö: Jussi Roine, puh. 981-223 341 koti. Ilmoittautumistapa: Perillä. Osallistumismaksu: n. 60 mk/hlö. Maksuun sisältyy: Leiripaikka, ruokailu, ohjelma. Ohjelma: Tehtävä-ajo, meriretki ym. Muuta huomioitavaa: Mökkivaraukset etuk. yhteysenkilölle.

IMATRAN 16. TEHTÄVÄREITTI-AJO. Aika: 14.-15.9.1985. Paikka: Imatra ja ympäristö. Järjestävä kerho: Imatran MK ry. Yhteysenkilö: Markku Pietiäinen, puh. 954-23 640. Ilmoittautumistapa: Ennakkoon yhteysenkilölle. Osallistumismaksu: n. 60 mk/hlö. Maksuun sisältyy: Majoitus, ruokailut, kartat ym. Ohjelma: Lähtö, kysymyksiä ja tehtäviä ym. Muuta huomioitavaa: Reitin pituus n. 400 km.

PYSTYMETTÄ. Aika: 25.-27.10.1985. Paikka: Syrjässä asutuksesta. Järjestävä kerho: MP 69 ry + MC Protoway. Yhteysenkilö: Antti Korjus, Lohenpolku 1, Kotka. Ilmoittautumistapa: Perillä. Osallistumismaksu: ---. Maksuun sisältyy: Märet polttopuut. Ohjelma: Jaska laulaa... Muuta huomioitavaa: Askeettinen alkusyksyn tapahtuma.

FROSTKADETRÄFF. Aika: 23.-

ILMOITUS OSOITTEENMUUTOKSESTA

Jäsennumero: _____

Nimi: _____

Vanha osoite: _____

Uusi osoite: _____

Muita tietoja ja ilmoituksia kerholle:

Kurssille?

Oletko kiinnostunut ajotaitosi kehittämisestä? Haluaisitko osallistua ennakoivan ajon kurssille? Klaukkalan Matkamotoristit ja MP 69 järjestävät yhteisvoimin motoristien ennakoivan ajon kurssin 12.–14.4.1985. Kouluttajina toimivat Kari Hanski ja Ossi Järvinen. Kurssille on vielä muutama paikka vapaana.

Soita arki-iltana klo 17 ja 21 välillä numeroon 90-204 794 ja kysy Timo Kaunisaho. Hän antaa lisätiedot ja ottaa vastaan ilmoittautumiset.

Myös Mäntässä kurssi

Kevään tai alkukesän aikana tullaan myös Mäntässä järjestämään ennakoivan ajon kurssi. Tästä kurssista tietää tarkemmin kerhomme "nuorisoministeri" Jouni Valkeejärvi, osoite Satamatie 1, 35700 Vilppula.

Homman tarkoitus

Motoristien ennakoivan ajon kurssilla pyritään liikenneturvallisuuden parantamiseen. Luentoihin ja käytännön harjoituksiin perustuvalla ohjelmalla pyritään siihen, että kurssin jälkeen motoristi pystyy paremmin:

- ymmärtämään pyörän ja varusteiden kunnan merkityksen
- sopeutumaan liikenteeseen yhtenäsen osana
- ennakoimaan vaaratilanteet ja niistä selviytymään
- tuntemaan vastuunsa muista tielläliikkujista
- kehittämään jatkuvasti tietojaan ja taitojaan.

On selvää, että nämä asiat eniten koskevat aloittelijoita, mutta eipä lisätieto kellekään pahaksi taida olla.

Sitäpaitsi: keväisin me kaikki taidamme olla hiukan niinkuin aloittelijoita, vai mitä?

Keijo Lumme

24.11.1985. Paikka: Kållerstad, Hörsjö, Sverige. Järjestävä kerho: Westbo MC-Klubb. Yhteyshenkilö: V-M Hietanen, Skiftesgatan 55, 33200 Gislaved, Sverige. Osallistumismaksu: 10-15 kr/hlö. Maksuun sisältyy: Teltta-paikka, sauna, polttopuut. Ohjelma: Veikkauskävely ym. Muuta huomioitavaa: Opastus klubitalolta. Omat eväät + teltat.

Moottoripyörälähetä viime sotien ajalta. Saattaa olla panssarivoimien lähetä asemasodan ajalta Itä-Karjalassa, käymässä esikunnassa. Nega löytynyt kapt. K Oesch'in jäämistöstä Kangasalta.

Leppoisaa odottelua kirkkomenojen alkamiseen.

Kirkkopyhä Karstulassa

Seitsemäs kirkkopyhä vietettiin 2.–3.6.1984 kauniissa Keski-Suomessa, Karstulan kunnassa, joka sijaitsee valtatie 13 varrella, Jyväskylästä 100 km Kokkolaan päin.

Kokoontumispaikalle kirkon pysäköintialueelle oli saapunut määräänsä mennessä noin 20 motoristia, josta lähdimme seuraamaan paikallista kilpailua, kanoottirallin hurjaa menoa kerhon huolehtiessa pääsylippu kuluista.

Etapilta toiselle siirtyessämme saimme pitää pientä vipinää, jotta olisimme koskipaikalla ajoissa ennen kanoottikilpailijoita. Kuumassa aurin-gonpaisteessa olisi varmaan moni motoristi mielellään vaihtanut paikkaa ja varusteita, sekä matkannut kanootilla vesistöä pitkin. Eipä onnistunut ilman muutamia pulahduksia kilpailun voit-

Sepeleen vienti sankarihaudalle.

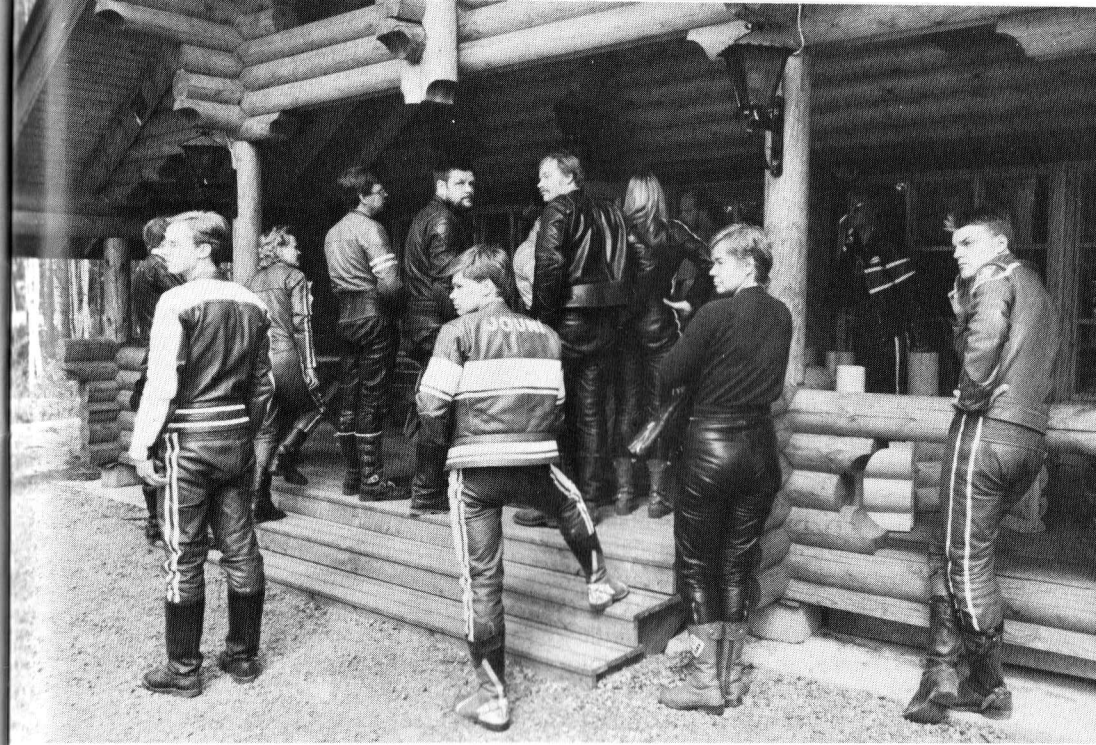

tajankaan näyttää miten kanoottiin pitää mennä. Kyllä moottoripyörän satulaan on onneksi helpompi nousta, eikä se ainakaan kippaa selästä. Maalipaikalla oli mahdollisuus ostaa juotavaa ja tietenkin kuumia makkaroita, jotka tekivätkin hyvin kauppansa.

Kilpailun päätyttyä ajoimme seurakunnan Hinkalo-nimiseen leirikeskukseen, johon meille oli varattu majoittuminen. Uusia motoristeja saapui pikkuhiljaa lisää ja ulkona oli mukava paistatella päivää vuosisadan helleaallon kourissa ja vaihtaa kuulumisia. Muutama motoristi halusi yöpyä teltsassa, vaikka sisätilatkin olisivat riittäneet kaikille. Halukkaille oli järjestetty ruokailu Liisa ja Antti Hokkasen luona, Jokilahden leirintäalueella, jossa nautimme myös sunnuntaina aamupalan. Paluumatkalla poikkesimme ”kuuluisaan” Kouheroon, mutta koska siellä oli yksityistilaisuus, hääväkeä piha täynnä jäi tutustuminen sillä kertaa. Matkalla tuli Kuoppala-niminen tienviitta vastaan ja nyt moni motoristi luulemaan, että kirkkopyhän järjestäjä Kuoppalan Pekka on täältä kotoisin, mutta väärin arvattu on pesunkestävä hesalainen jo kolmannessa polvessa, Sirkka vaimo vasta ensimmäisen polven kaupunkilaisia. Kesämökki tosin on Karstulan Aution kylässä. Tontin oston näinkin pitkältä vaikutti edesmennyt armeija ajoilta tuttu kaveri. Ilta Hinkalossa kului leppoisasti, veneelikin löytyi halukkaita käyttäjiä, olisiko nähdyllä kanoottirallilla ollut osuutta asiaan. Sauna sai omat kannattajansa ja rohkeimmat kävivät jopa uimassa, kuten porukan nuorin viisi vuotias Minna, joka ei millään olisi tullut järjestä pois. Minnalla olikin meille isommille tytöille näyttämistä, hänellä

kun oli ihan uusi oma lasten kypärä, eikä mikään äidin vanhasta pienennetty. Illan kuluessa kävi paikallisia motoristeja kerhoisää jututtamassa, mikä tällainen kerho on ja miten siihen voi liittyä. Tavanomainen makkaranpaisto tapahtui sisätiloissa, kun ulkona hyttysset alkoivat tosi ilkeiksi ja niitä oli niin paljon.

Sunnuntai-aamu valkeni yhtä lämpöisenä ja aurinkoisena kun edellisenkin päivä. Aamuuskareiden jälkeen pakkasimme tavarat ja lähdimme aamupalalle Jokilahteen. Tarkoitus oli käydä tutustumassa paikalliseen kettutarhaan, mutta siellä oli ketut saaneet uusia pentuja ja jos ne hermostuvat esim. ylimääräisistä äänistä yms. saatavat syödä pentunsa, joten tutustuminen jäi toiseen kertaan. Jatkoimme ajoa kohti Karstulan keskustaa ja kokoontumispaikkaa Pekan johdolla Sirkkan pidellessä kerholippua. Paikalle olikin saapunut ilahduttavasti lisää motoristeja ja paikalliset Keski-suomalaisen ja Viiden kunnan Sanoman toimittajat, sekä lukuisia paikkakuntalaisia, olihan nyt mahdollisuus ilmaiseen noin sadan moottoripyörän katseluun. Ystävällinen kukkakauppias Nieminen lupautui vartioimaan pyöriä ja varusteita jumalanpalveluksen ajan ja toimittamaan seppelleen kirkon ovelle tilaisuuden päätyttyä. Kirkkoherra Risto Ahva oli saarnassaan huomoinut meidät motoristit, sekä järjestänyt halukkaille mahdollisuuden ehtooillisella käyntiin yhdessä seurakuntalaisten kanssa. Kirkonmenojen jälkeen oli vuorossa seppelleen lasku Karstulan sankarihaudalle, josta siirryimme kirkkokahville vuonna 1973 valmistuneeseen seurakuntataloon. Kirkkoherra Ahva kertoi seurakunnan historiaa kahvitilai-

Tutustuminen Honkarakenteen ”valmiisiin tuotteisiin” tai tutustuminen Honkarakenteen näyttelyalueeseen.

suudessa ja uskalsipa kotimatalle Pappilanmäelle Pekan moottoripyörän kyydissä.

Sana ei ollut ihan kaikille kulkeutunut, että oli vielä tarkoitus tutustua Honkarakenteen Humpin tehtaaseen Ahti Pihalan opastuksella. Jykevän honkakatselmuksen aikana meille näytettiin raakaa, kuivattua, määrämittaan pyöreäksi höylättyä ja valmiiksi sahattua hirttä, josta taitavasti pöydän päällä numeroitiin ja kasattiin seinä kerrallaan. Kierreltiin näyttelyalueella ja katseltiin valmiit tuotteet, kuten hirsimökkit-, -saunat, grillikatokset, laitu-

rit ja muut Honkarakenteen tuotteet. Kotimatalla saattoikin ajatukset piipahtaa ”metsän puolella”. Kirkkopyhän onnistumiseen ja järjestelyihin vaikutti ratkaisevasti elinkeinoasiamies Maire Makkonen, josta kaunis kiitos hänelle meidän kaikkien motoristien puolesta, sekä tietenkin kirkkoherra Risto Ahvalle, joka edesauttoi yöpymisjärjestelyissä Hinkalon hyvissä tiloissa.

BMW motorradfabrik, Berlin

BMW:n uusi moottoripyörätehdas on nykyaikaisuudestaan huolimatta vankasti perinteitä vaaliva tuotantolaitos. Pitkälle kehitetyn automaation takaa löytyy edelleen käsityölle tyypillisen korkean laadun leima, joka on ollut tunnusomaista BMW:n tuotteille jo vuosikymmenien ajan. BMW Motorradfabrik, Berlin-tuotantolaitokset ovat siinä määrin aikaansa edellä, että jopa alan japanilaiset jättiläistehtaat ovat lähettäneet edustajansa tutustumaan sen toimintaan ja valmistusmenetelmiin.

Syksyllä 1983 tapahtunut uuden BMW K100-moottoripyörämalliston esittely oli samalla epävirallinen lähtölaukaus uudelle ajanjaksolle BMW-moottoripyörien valmistuksessa. Uuden tuotantolinjan virallinen vihkiminen tapahtui marraskuun 1. päivänä 1984 ja vihkimisen suoritti liittokansleri Helmuth Kohl. Tämä oli samalla kolme vuotta kestäneen suurisuuntaisen rakennus- ja investointiohjelman huipentuma.

Näkyvin tulos uudistuksista on 1,2 kilometrin pituisen kokoonpanolinjan käsittävä "Halle 5" -nimellä tunnettu rakennus. Tämän lisäksi suoritettiin vanhoissa tuotantotiloissa täydellisiä laiteuudistuksia. Esimerkiksi moottoriosien valmistus tapahtuu nyt pitkälle automatisoidulla, mikroprosessoriohjautulla koneistus- ja työstölaitteistolla

samassa rakennuksessa, jossa aikoinaan syntyivät Junkers JU 52-lentokone moottorit.

Kolme vuotta kestäneen muutosohjelman aikana investoitiin tehtaan nykyaikaistamiseen yhteensä 300 miljoonaa D-markkaa eli noin 600 miljoonaa suomenmarkkaa.

Tuotanto on tällä hetkellä 32.000 moottoripyörää vuodessa. BMW:llä uskotaan kuitenkin voimakkaasti moottoripyörien kysynnän kasvuun tulevaisuudessa, ja vuosituotanto on mahdollista nostaa helposti 45.000 kappaleen tasolle. Lukemat ovat tietysti pieniä, jos niitä verrataan esimerkiksi japanilaisten alan yritysten tuotantolukemiin. On kuitenkin muistettava, että BMW valmistaa vain ison luokan moottoripyöriä ja periaatteena on korkea laatu kappalemäärien kustannuksella. Berliiniin tuotantolaitoksilla valmistetaan K100-moottoripyörien lisäksi nykyisin myös kaikki perinteisellä bokser-moottorilla varustetut BMW R-sarjan moottoripyörät.

BMW:n uuden moottoripyörien kokoonpanolinjan suunnittelussa pyrittiin karsimaan perinteiselle liukuhihnalle tunnusomaisia puuduttavia rutiinitöitä siirtämällä ne erilaisten automaattisten koneiden tehtäväksi. Niinpä työntekijät voivat keskittyä tarkkuutta vaativiin kokoonpanotehtäviin

ilman raskaita työvaiheita tai rutiinitehtävien aiheuttamaa puutumista. Tuloksena on korkealaatuinen lopputulos, jossa on tuo perinteen käsityön leima.

Uusi K100-moottoripyörämallisto on alusta pitäen valmistettu uuden menetelmän avulla ja vastaanotto alan lehdistön ja kuluttajien parissa on ollut hyvä. Lehdistö on tähän mennessä käyttänyt jo kaiketi kaikki mahdolliset ylistyssanat kuvaillessaan työn laatua ja viimeistelyn tasoa. Kuluttajien suosiosta kertonee parhaiten, että BMW K100 R valittiin heti esittelyn jälkeen eri julkaisujen lukijäänestyksissä "Vuoden Moottoripyöräksi 1983" Länsi-Saksassa ja viidessä muussa maassa.

Kappalemäärien kustannuksella

Perinteinen liukuhihnalla tapahtuva, pitkälle automatisoitu tuotanto tähtää aina mahdollisimman suuriin kappalemääriin. BMW:n uuden valmistuslinjan kehittäessä lähdettiin kuitenkin liikkeelle lopputuotteen mahdollisimman korkeasta laadusta, joka tapahtuu aina tietysti kappalemäärien kustannuksella. Työtahti on sopivan verkkainen ja kaikissa työvaiheissa on mukana ihminen. Laadunvalvonta eri työvaiheiden jälkeen ja etenkin lopputuotteen laadunvalvonta olivat myös suurien investointien kohteena.

Itse asiassa kokoonpanolinjalla on vain yksi täydellinen teollisuusrobotti, joka suorittaa työvaiheen yksinään alusta loppuun. Tämä on moottoripyörärunkojen valmistukseen käytetty hitauskone.

Vaikka tuotanto on tarkasti ennalta ohjelmoitu ja mikroprosessorien valvomaa, suorittaa lopullisen laadun-

tarkkailun aina eri vaiheiden jälkeen ihminen. Tutkimusten mukaan tämä takaa korkeamman työn laadun ja minimoi samalla täysin automaattisen valmistuksen mahdollisten virheiden kertautumisen lopputuotteessa.

Raskaat työvaiheet, kuten moottoriosien koneistus- ja työstövaiheet, tapahtuvat automaattisin laitteistoin. Esimerkiksi alihankkijoilta raakavalkappaleina tulevat kampiakselit kulkevat 14-vaiheisen ja yhteensä 156 eri työvaihetta suorittavan koneistuslinjan läpi täysin automaattisesti. Eri työvaiheiden jälkeen suoritetaan kuitenkin aina tarkastusmittauksia, jotka kertovat tuloksen millimetrin tuhannesosan tarkkuudella.

Ergometriaa ja koulutusta

Moottoripyörien varsinaisen kokoonpanolinjan sydämen muodostavat 165 ohjelmoitavaa liikkuvaa työalustaa. Nämä etenevät yhden metrin minuuttivauhdilla ennalta ohjelmoitua reittiä tuotantolinjan läpi. Reitti riippuu tietenkin kulloinkin valmistettavasta moottoripyörämallista. L-kirjaimen muotoinen työalusta on käännettävissä 360-astetta ja aina helposti säädettävissä työntekijälle sopivalle työkorkeudelle.

Mutta pelkkä verkkainen työtahti ja ergometrisesti oikea työympäristö eivät vielä takaa työn laatua. Työntekijän tulee olla myös mahdollisimman hyvin koulutettu tehtäviinsä. Niinpä BMW:n moottoripyörätehtaan 1 800 työntekijästä on runsaat viisi prosenttia jatkuvasti eriasteisessa jatkokoulutuksessa yhtiön omassa ammattikoulussa normaalin työajan puitteissa. Koulutuksella tähdätään nimenomaan

ammattitaidon kohottamiseen ja uusien työmenetelmien kehittämiseen.

Kolmen vuoden rakennus- ja investointiohjelman tuloksena syntynyt uusi moottoripyörien kokoonpanolinja on luonut samalla jo noin 400 uutta työpaikkaa. Tämä on hieman yllättävä tieto, sillä yleensä tuotannon automatisointi ja nykyaikaistaminen poistaa ihmisiä eri työvaiheista ja tilalle tulevat teollisuusrobotit.

Kun tehtaan vuosituotanto tulevaisuudessa nostetaan huippuunsa, 45 000 kappaletta/vuosi, tarvitaan vielä ainakin 200 uutta työntekijää. Tervetullut uutinen työttömyydestä ja yritysten muualle siirtymisestä kärsineelle Berliinin kaupungille.

Kysynnän mukaan sopeutuva

Nykyaikainen pitkälle automatisoitu tuotanto on yleensä hyvin arka kysynnän vaihteluille. Valmistusmääriä on vaikea sovittaa vaihtelevaa kysyntää vastaavaksi ja tämä puolestaan aiheuttaa helposti tuotantovajeita tai ylituotantoa. Näinhän on käynyt mm. eräille japanilaisille moottoripyörävalmistajille, joilla on suuria varastoja myymättömiä tuotteita ympäri maailmaa.

BMW on sikäli paremmassa asemassa, että uusi kokoonpanolinja on helposti sopeutettavissa kysynnän mukaan. Näin siksi, että automaatio on kohdistettu vain perustyövaiheisiin. Kuvaavaa nykyisen tuotannon kysynnälle on, että kaikissa tuotantolinjalle lähteissä työalustoissa on työselosteen lisäksi jo valmiina vastaanottajan osoite. Näin ei tarvita kalliita varastointivaiheita ja vastaavia järjestelyjä.

Veteraanimoottoripyöräklubi ry. järjestää 11. ROMPEPÄIVÄT 13.4.-85 klo 10-15. Tule tutuiksi tulleille osto-, myynti- ja vaihtopäiville toteuttamaan haaveesi Vihannestukkutorin Kukkahalliin Työpajankatu 2, Helsinki! Mahtavan tunnelman seasta löydät varmaankin juuri ne moottoripyörän osat, joita tarvitset. Löydät myös ystäviä sekä kahviosta vatsantäytettä. VMPK:n jäsenenä -85 varaat 5 mk pääsylippuun - muut muistavat klubia 10 markalla. Tervetuloa!

Laaduntarkkailu on A ja O

Eri työvaiheiden jälkeen suoritettavat mittaukset ja tarkastukset tulevat valmistuslinjan lopussa vielä kerran tarkastelun alaisiksi. Kun valmis moottoripyörä tulee linjalta, se käy läpi laajan koeajo-ohjelman. Tällöin tarkastetaan kaikki toiminnot vielä kertaalleen sekä suoritetaan suuri määrä tarkastusmittauksia. Näin varmistetaan, että lopullinen tuote vastaa kaikin puolin sitä korkeaa laatua, joka on ollut kuvaavaa BMW:n tuotteille jo yli 60 ajan.

Minä tiedän mikä lopettaa minun moottoripyöräilyni!

Kaikkivaltiaani loi minun rahakirsuuni vuonna -77 tuolta sen verran että sain hankittua ensimmäisen moottorini. Silloin minun rintaani paloi poltomerkki; Olen Motoristi. Bensaa paloi ja ketjua venyi, kului pari vuotta kunnes Kaikkivaltiaani unohti minut hetkeksi. Mukava puristus uumallani hölleni kun fysiikan lait viskelivät meitä elollisia ja elottomia esineitä ympäri kuusistoa. Syytä en kyllä voi vierittää kaikkivaltiaani harteille. Minähän se olin unohtaut rengaspaineen tarkastukset ja ajonopeuden tarkkailun ja kovan rankkasateen ja melkein kaiken. Kun olen ottanut yhteyttä Kaikkivaltiaaseen Hän on minulle viestinyt olevansa tietämätön koko tapahtumasta.

En oppinut vieläkään pelkäämään kuolemaa sen enempää kuin Kaikkivaltiaastakaan. Moottorilla ajoimme edelleenkin mutta, isommalla ja uudemmalla. Joskus ajelimme aivan huimapäisestikin. Yleensä henget pitivät Hondamme pystyssä paitsi lomamatkallamme kun jälleen Kaikkivaltiaani unohti minut ja pyöräni. KUPSISTA! Nurin oltiin taas ja Honda naarmuilla. Kaikki koulussa opetetut tveveys- ja käytösopit unohtuivat tyystin kun Kaikkivaltias tuli kirotuksi pimeimpään kadotukseen. Illemmalla kyllä jo taas pääsin mielestäni sopuun Jumalani kanssa. Ainakin olin pyytänyt syntini anteeksi . . . polvillani makuupussin vierellä.

Suunnattoman onnellisena ja tietämättömänä olen pyörälläni kierrellyt. Aina ei ole tuurannut ja varsinkin tuo

talouspuoli on vähän rempallaan. Sitä vain olen ihmetellyt tällaisena laita-puolen kulkijana, että minkävuoksi tuo taivaanisä, siis tämä kristittyjen jumala on minut unohtanut aivan kokonaan. Minun Kaikkivaltiaani sentään melkomoista kuormaa kantaa minusta mutta, rajallisetthan ovat ne ihmisen varat. Mutta edes niinä hetkinä kun on vaimoni minut ja moottorini unohtanut, olisi taivaanisä leveän kouransa asettanut Hondan rinnalle. Olisi mieliharmit ja sairaalamatkat vähentyneet.

Ei siinä auttanut muu kuin ruveta itse toimiin, kauppaan ostamaan pienempi pyörä ja harjoittelemaan tasapainoa. Ei kuolemanpelon takia vaan siksi että onhan se mukava kuitenkin vielä körryitellä joku vuosi konepyörällä. Minä kun en luota siihen että tuonpuoleisessa saisi edes Jawalla ajella. Isopappa ja veljensä Arvo jo ovat kuopattu ja tämä heidän ”hiilest tehry ahvenakin” on kait muuttunut Karjalohjan salpausseläksi. Eivät ole ottaneet yhteyksiä ja kertoneet ajokeleistä. Kunnia heidänkin muistolleen. Jawamiehiä olivat molemmat.

Mieltäni on askarruttanut joskus, (yleensä en kovin paljon mielellä askaroi) että onkohan sen taivaanisän ATK vähän sekaisin kun sillä ei joka vuosi nuo kolarimäärät ihan stemmaa samoille lukemille. Lähes kylläkin. Melkoisella tarkkuudella ovat nuo hengenlähdet sidottu, liikenteessä siis, tuohon liikenteen määrään. Aika ove-la tuo Herra kun ujuttaa meille pakanoille sellaista luuloa että se olisi meidän vika kun liikenneuhreja syntyy eli-

Motoristin Emännän palsta:

Simpukatötteröt neljälle

Tarvittavat tarvikkeet ovat:
1 kpl noin 450 gr:n purkki säilöttyjä
simpukoita (kuoretomia!)
1 kpl pitkäkönomainen ranskanleipä
voita ja emmental-juustoa

kä kuolee. Tosiasiassahan Herra sieltä
vain ottaa keskimäärin 500-600 omaan-
sa vuodessa ajamaan leveämpiä pika-
teitä.

Soisinpa vain taivaanisälle uudet
mikrot. Niitähän saa nykyisin melko
etulikkaasti. Olisihan se Liikennetur-
vankin tilastoihmisille mukava jos jos-
kus sattuisi vuoden kiintiö täyteen jo
lokakuussa niin saisi pitää vähän pi-
temmän joululoman.

Otsikoin hieman vahvasti tämän ju-
tunalkion. Ei se aivan selvillä ole noin
teknisesti että miten se loppuu minun
pyöräilyni. Tuolla minun kotimikrossa-
ni kuitenkin tapahtuu siinä vaiheessa
sellainen pattereiden tyhjentyminen
joka aiheuttaa varmasti vielä suurem-
man tuskan kuin se edellä mainittu
polttoleiman tekeminen. Näillä näky-
minen kuitenkin tuntuu siltä että suh-
de kaikkivaltiaaseenkin on senverran
hyvä ettei tämän isompia tuskia ole tie-
dossa.

Osku V.
Vantaa

persiljaa tai sen puuttuessa ruohosipu-
lin varsia
hieman valkosipulia

Ranskiksesta leikataan noin 6 cm pit-
kiä palasia, tässä pelissä siis 4 palaa.
Näistä paloista leikataan sisusta pois
eli saamme 4 kpl ranskiksen kuoren
muodostamia pieniä putkenpätkiä. Eli
älä siis halkaise eli leikkaa auki sitä
ranskistasi vaan tee putkenpätkiä.
Asettele nämä putkenpätkät pystyyn
uuninpellille jossa mielellään saisi olla
ylöspäin kiverretyt reunat. Kunkin
putkenpätkän pohjalle tipautat noka-
reen voita ja yhden pienen vuolun val-
kosipulistasi. Sitten lusikoit noita sim-
pukoita kunkin tötterön lähes miltei
täyteen. Riivinraudan avulla sipaiset
muutaman juustonraasteen ripenen
simpukoitten päälle. Ja päällimmäisek-
si oikein r e i l u nokare voista ja per-
siljasta vaivaamaasi aromivoita. Tällä
välin onkin vanha astmainen sähkölei-
vinuunisi ehtinyt lämmitä noin 200°
Celsius pykälään, joten lemppaat pel-
lille rakentamasi komeuden sinne läm-
mittelemään. Huomaa siis vain 5-10
minuutiksi äkäiseen uuniin jotta se voi
ja juusto ehtii sulaa, mitäänhän tässä
ei tarvitse kypsentää kun kaikki on val-
mista syötävää. Simpukoiden hikoilles-
sa uunissa teet äkkiä vihersalaatin ja
korokkaat pullon narisevan kuivaa val-
koviiniä vaikkapa Chablis'ia jos nyt ei
parempaa satu olemaan kotosalla. Nyt
onkin juusto sulanut ja voi rasvoitta-
nut simpukat ja ranskiksen, joten pel-
ti nostetaan pöydälle ja herkuttelu voi
alkaa. Muuten niihin aromivoikokka-
reihin saatat myös laittaa niukasti val-
kosipulin nokareita, mutta älä niin pal-
joa että kotiloeläinten mieto maku
peittyi. Kaikenkaikkiaan vaivaton ja
huokeanpuoleinen iltapalanan.

J.P.

Kuukauden pakina

Työntutkija sinfoniakonsertissa

Surullisena esimerkkinä siitä, miten
facci-idiotisoituminen on lyönyt läpi
moneenkin meistä, esitämme eräästä
tunnetusta rationalisointitoimistosta
käsiimme joutuneen kaikin puolin
seikkaperäisen käsikirjoituksen, kui-
tenkin lukijoita ajatellen aiheen laa-
juuden takia rohkeasti lyhenneltynä.

Viiteentoista vuoteen en ole käynyt
sinfoniakonserteissa ilman aihetta ja
tämänkin kertaisen aiheen antoi johta-
jalta tullut tiukka komennus. Totean-
kin heti aluksi, että nämä tunarit urau-
tuneen johtajansa johdolla hankaavat
aina samaa ja samaa uudelleen. Luuli-
si jo tehtäväksi antavien tahojenkin
vaativan uudempaa ohjelmistoa. Esi-
merkiksi eräs hra BACH'in sävellys jo-
ta nyt esiteltiin oli peräisin 1600-luvun
loppuvuosilta.

Aivan yksityiskohtiin menemättä on
sanottava, että orkesteri hukkaa tavat-
tomasti aikaa lihasliikkeisiin, jotka voi-
taisiin toki koneellistaakin. Sellonsoi-
taja sahaa soitintaan apaattisen innot-
toman näköisenä. Vetopasuunan pu-
haltajan ranneliikkeet heijastavat sa-
maa koneellistamisen tarvetta. Myös
voim edelleen todeta, että violisteja on
aivan liian runsas eli lukuisa määrä.
Sopivia äänenvahvistinlaitteita asenta-
malla voitaisiin tulla toimeen kahdella-
kolmella viulunsoittajalla. Etenkin
bassoviulut olisi hankalasti kuljetetta-
vina pyrittävä täten saamaan korva-
tuiksi muilla ratkaisuilla.

Tuuba ja harppu ovat myös soitti-
mia joiden kuljettaminen iät ajat kon-
serttikiertueilla on kustannuksia ai-
heuttavaa. Ikävyyttävää katseltavaa
oli myös orkesterinjohtajan kiivas ja
normaalista työtahdista kiivaudessaan
poikkeava huitominen. Vielä olisi mai-
nittava ainakin seuraavat parannuseh-
dotukset: Ärsyttävä samojen teomo-
jen, tahtien ja osien jatkuva toisto.
Ylettömästi näitä karsimatta päästäi-
siin jo melkoiseen voimaresurssien
säästöön. Metso-sopraano-solistin esi-
tyksistä sanoisin: yksinlauluesitykset
voidaan yhtä vaikuttavasti soittaa nau-
halta ulos taustana vain orkesterin soi-
tantaa käyttäen.

Liikaa ei olisi kai toivottu, jos pääsy-
lippujen korkeahkoja ostohintoja huo-
jennettaisiin yllä ehdottamani järke-
vien säästötoimenpiteitten tuotolla.

Että sillä lailla, sano

Sinfoonikko

- Sinähän olet kamalan synkän nä-
köinen.

- On aihettakin. Kun tulin yllättäen
kotiin, näin vaimoni kiihkeässä sylei-
lyssä parhaan tuttavamme kanssa soh-
vallamme.

- No miten sinä sitten menettelit?

- Minä möin heti seuraavana päivä-
nä sen solivan.

Tyttö kylältä

*Kylän kuuluisin tyttö, hänen väitettiin osaavan ajaa,
kylä tiesi että hän ajelee huvikseen.*

*Tuli poliisi viimein ja kyseli hän tuolta naiselta:
hänkö akka on jonka väitetään kantanneen?!*

Tiesi lapset, että hän ajaa, ne tahtoi mukaan.

Sanoi äidit: Se hullu on, sitä varokaa.

Tyttö ajeli vain, mutta missä, ei tiennyt kukaan.

Hän ajoi vain, tiennyt ei ettei ajaa saa.

Sanoi katsastusmies: vaaraksi liikenteelle

on tyttö, joka tuskin sääntöjä osaakaan.

*Jos hän reissussa yksin viihtyy se ei kuulu meille,
mutta voisihan siltä pyörän katsastuttaa.*

Sanoi sosiologi: tuo on liian poikkeavaa,

ei yhteisö siedä jos nainen tekee mitä haluaa

*kas virkkaus on toista, kun virkkaa ja kotona seisoo
hellan eessä ja lapsia paimentaa.*

Psykologi kommentoi: se on tahdonvoimaa,

sillä noin nopeasti ei nainen ajaa voi.

Hän on mielenkiintoinen kyllä, en häntä soimaa

mutta tuskin mieskään häntä kunnioittaa vois.

Sai fyysikon mielestä nainen liian pienen

muodon ja vähän voimaa ja kevyet luut.

Ei nainen osaa ajaa, ei osaa hevonenkaan.

No kyydissä voi olla, mutta siinähan se sääntö on.

Sanoi äiti pettyneenä: töitä oot tehnyt sen eteen,

mut pidä pyöräs tallissa kun naapurit jo hermostui.

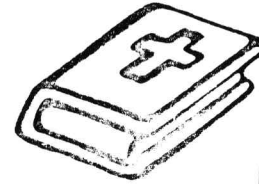
Naiset kuuluu kotiin ja miehet kuuluu tielle

vaikka nainenhan kyllä on puoliso miehelle.

Tyttö mielti aikansa miten vois tämän selittää

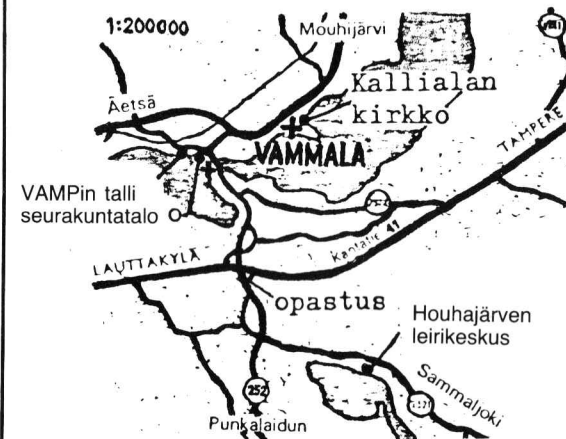
sitten hän kaasutti pois.

Hän kaasutti pois.

MP-69:n kirkkopyhä Vammalassa 9.6.1985

- Kokoon tuleminen klo 11.30 Kallialan kirkolla. Opastus paikalle Roismalan risteyksestä kantatie 41:ltä. Risteykseen on Tampereelta 51 km ja Lauttakylästä 26 km.
- Jumalanpalvelus kirkossa.
- Jumalanpalveluksen jälkeen siirrytään seurakunnan tarjoamille kirkkokahville seurakuntatalolle. Ajomatka n. 2 km.
- Vapaa tutustuminen viereiseen Tyrvään museoon (maksu 3 mk/hlö) ja läheiseen Vammalan moottoripyöräilijöiden kerhotiloihin.
- Vapaa tutustuminen paikkakuntaan.
- Voit saapua jo lauantaina 8.6. klo 12.00 alkaen kokoon tuleminen seurakunnan Houhajärven leirikeskukseen. Opastus paikalle Roismalan risteyksestä kantatie 41:ltä.
- Leirikeskuksessa yöpyminen mökeissä 40:lle ensimmäiselle hintaan 25 mk/hlö. Varaa mukaan retkipatja ja makuupussi. Telttamajoittamiseen myös runsaasti tilaa.
- Leirikeskuksessa mahdollisuus lentopalloon, saunaan, uintiin ja hiljentymiseen.
- Leirikeskuksesta käsin tehdään tutustumismatkoja paikkakunnan johonkin teollisuuslaitokseen ja nähtävyyksiin.
- Ruokailu pääasiassa omin eväin.

TERVETULOA
RAKENTAUTUMAAN
SANAN ÄÄREEN

Lisätietoja antaa
Pertti Mikkelsen
puh. 932-2538 ilt.